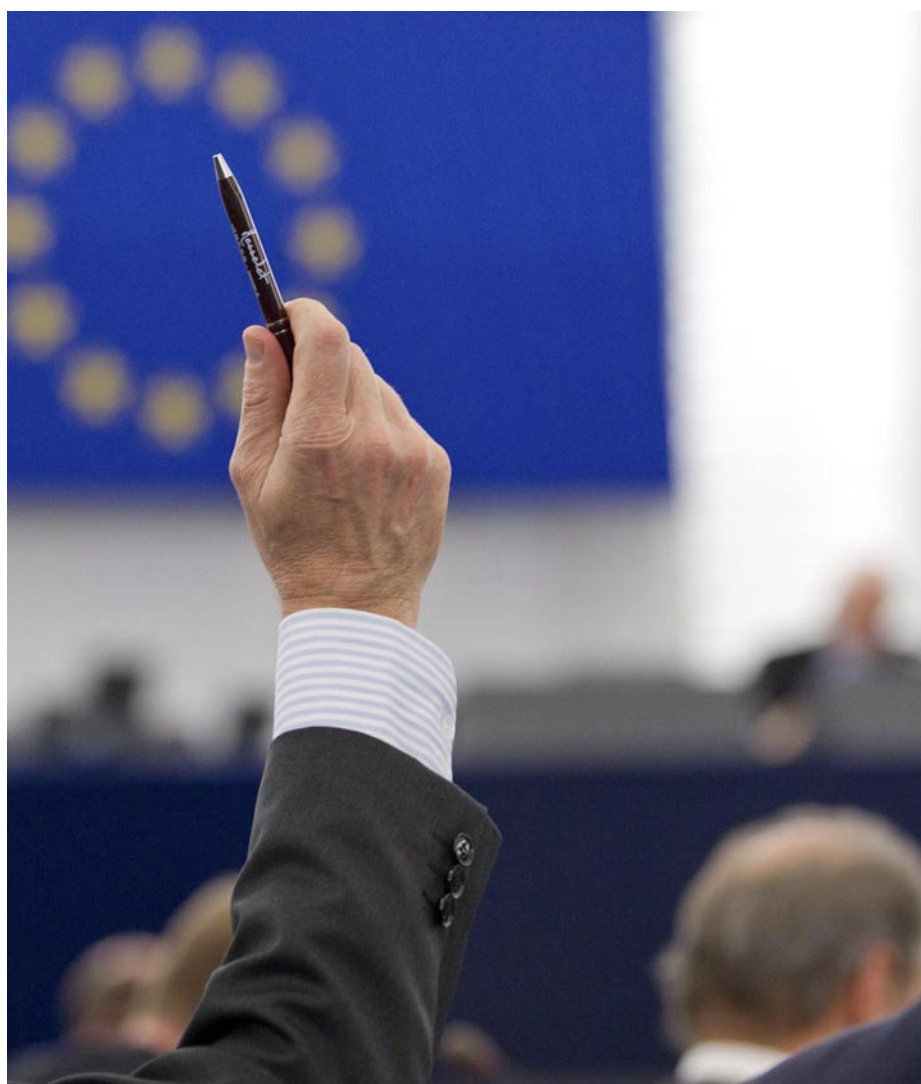

MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona

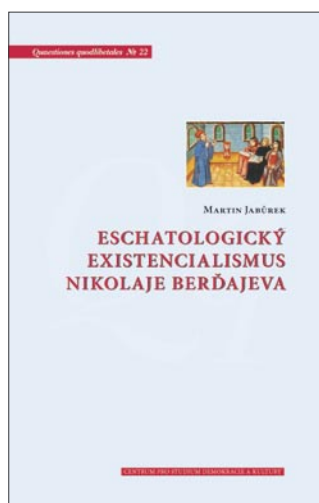
ŘÍJEN 2013

ONDŘEJ KRUTÍLEK(ED.)

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY

BRNO, ŘÍJEN 2013

MARTIN JABŮREK

Eschatologický existencialismus Nikolaje Berďajeva

Tato kniha je první českou monografií pojednávající o myšlení ruského filosofa Nikolaje Berďajeva (1874–1948). Berďajevova filosofie je zde představena jako specifický proud křesťanského existencialismu. Důraz, který Berďajev klade ve svém vrcholném díle na eschatologický význam své metafyziky, vede autora knihy k tomu, že o Berďajevově variantě existencialismu hovoří jako o eschatologickém existencialismu. Popis složitého Berďajevova intelektuálního vývoje je doplněn o analýzu ústředních pojmů jeho filosofie, přičemž největší prostor je věnován Berďajevovu specifickému pojetí svobody jako něčeho, co předchází veškerému bytí. Podrobně je pojednáno i o Berďajevových politických a politologických názorech. Je známou skutečností, že Berďajev byl jedním z nejvýznamnějších ideologických oponentů komunismu.

Brož., 192 str., 185 Kč

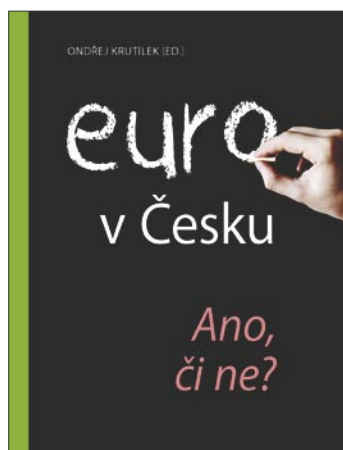
JAN ČEP

Cesta na jitřní a jiné prózy

Audiokniha na CD

Náš výběr z Čepových próz sleduje sice částečně autorův vlastní výbor povídek, který vyšel v roce 1944 s názvem *Sestra úzkost*, byl ale především veden subjektivně. Kromě titulní povídky, dnes asi Čepovy nejznámější práce, jsme vybrali texty, které nás stále oslovují a zdá se, že jim ani desítky let, které uběhly od jejich zrodu, nic neubraly na působivosti. Zároveň jsme sledovali dvě témata. Nejdůležitějším z nich je smrt a umírání, jak to skvěle již v roce 1933 vystihl F. X. Šalda, druhým (Komůrka, Rodokmen, Cikáni, Květnové dni) je autorův exil v rodných Myslechovicích během druhé světové války. Poslední dvě povídky našeho výběru vyšly tiskem až po roce 1948 v exilu, a jsou tedy u nás méně známé; jejich zařazením chceme ukázat, že Jan Čep zůstal mistrovským prozaikem i v nepříznivých poválečných letech. Čte Luboš Ondráček, režie Petr Pleva.

Formát MP3, celkový čas 3h 21min, 179 Kč

ONDŘEJ KRUTÍLEK (ED.)

Euro v Česku

Ano, či ne?

Eurozóna se v posledních letech radikálně proměnila, závazek přijmout společnou evropskou měnu, který na sebe Česko vzalo vstupem do EU, však trvá. Předkládaný sborník tematicky navazuje na čtyři úspěšná vydání publikace Euro versus koruna, která analyzovala příčiny krize eurozóny, a zaměřuje se na její důsledky. Svorníkem obou knih je klíčová otázka, jak by česká politická reprezentace měla o potenciálním zavedení eura vůbec uvažovat.

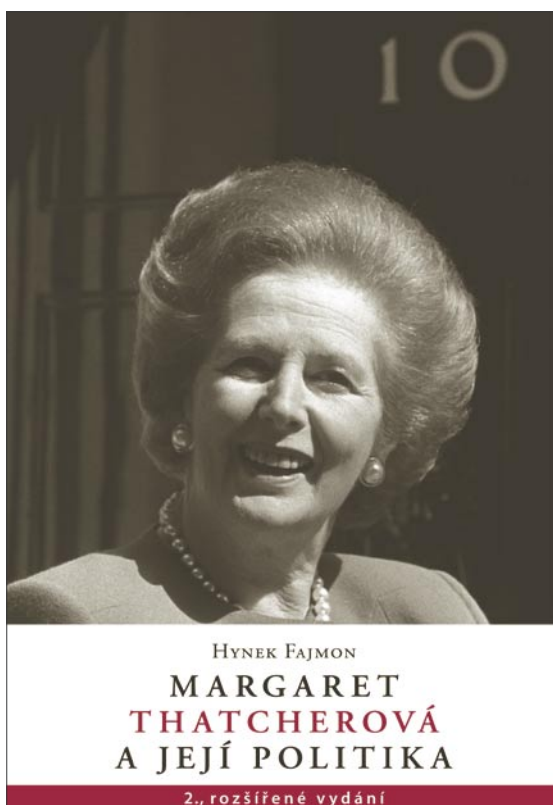
Vydalo Studio ARX pro Skupinu Evropských konzervativců a reformistů.

Neprodejná publikace, zájemcům je v ČR zasílána za jednotné poštovné a balné ve výši 90 Kč. Posíláme max. 1 kus. Rozesílání zajišťuje CDK.

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

DOPORUČENÁ PUBLIKACE CDK

HYNEK FAJMON

Margaret Thatcherová a její politika

e-publikace 2., rozšířené vydání

Margaret Thatcherová je fascinující a inspirativní osobností moderní světové politiky. „Konzervativní revoluce“, kterou zahájila v osmdesátých letech, změnila tvář Velké Británie a později i východní Evropy. Kniha poslance Evropského parlamentu Hynka Fajmona Margaret Thatcherová a její politika vychází při příležitosti osmdesátých pátých narozenin bývalé premiérky. V úspěšné „politické biografii“ se autorovi (jenž původně vystudoval historii) podařilo skvěle skloubit důkladnou práci historika s rozhledem a zkušenostmi aktivního politika hájícího pravicové hodnoty. Druhé vydání knihy, jež poprvé vyšla v roce 1999, autor podstatně rozšířil a doplnil o kapitolu věnovanou působení a rozsáhlé spisovatelské činnosti Margaret Thatcherové po roce 1990, kdy odešla z aktivní politiky. Podstatně jsou rozšířeny i závěrečná chronologická příloha a slovníček nejvýznamnějších představitelů „thatcherismu“. K českému čtenáři se tak dostává první kompletní biografie političky, jejíž odkaz je stále živý a inspirativní.

E-publikace ve formátu PDF, 392 str. + 16 str. fotopřílohy, 198 Kč

Ke stažení zde:

www.kosmas.cz/knihy/183111/margaret-thatcherova-a-jeji-politika/

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

Navštivte internetové stránky
www.fajmon.eu

HYNEK FAJMON

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS

PROFIL EDITORA

Ondřej Krutílek

Analytik legislativy Evropské unie a šéfredaktor Revue Politika (www.revuepolitika.cz). Absolvent politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Autor řady odborných i publicistických textů. Příležitostně přispívá do Lidových novin, časopisů Reflex a Finmag (www.finmag.cz) a na server Euroskop (www.euroskop.cz).

OBSAH

STALO SE...	6	Vnitřní trh	19
PŘEHLED DĚNÍ	8	ITRE podporuje fakultativní jednotnou elektronickou identifikaci	19
Hospodářská a měnová unie	8	Zaměstnanost a sociální věci	20
Komise navrhuje prohloubit sociální integraci v rámci hospodářské a měnové unie	8	FEMM a JURI podporují 40% kvótu na zastoupení žen v řídicích orgánech firem	20
Hospodářská soutěž	9	Zástupci Rady a EP se shodli na pravidlech imigrace sezónních pracovníků ze třetích zemí	21
Nová pravidla státních podpor pro krachující banky	9	Zemědělství	22
Institucionální záležitosti	10	Přechodné období pro reformu SZP v roce 2014 – dohoda institucí EU uzavřena	22
Rada a EP hledají kompromis o rozpočtu 2013 a 2014, hlasování o MFF odloženo	10	Životní prostředí	23
Justice a vnitro	11	Snížení emisí CO ₂ z dodávek a nových osobních aut je stále v jednání	23
EU bude mít systém ochrany hranic EUROSUR	11	Komise reagovala na celosvětové tržní opatření uplatňované na emise z mezinárodní letecké dopravy	24
Výbor LIBE přijal svoji vyjednávací pozici týkající se návrhů reformy ochrany dat	11	VE ZKRATCE...	25
Regionální politika	12	PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP	35
ČR získá pomoc z Evropského fondu solidarity	12	VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT	37
Coreper přijal kompromis k budoucnosti kohezní politiky	13	VEŘEJNÉ KONZULTACE V LISTOPADU 2013	39
Rozšiřování	13	KALENDÁŘ NA LISTOPAD 2013	40
Sdělení Komise: Strategie rozšiřování 2014	13	SEZNAM ZKRATEK	41
Spotřebitelé	14	SLOVNÍČEK	43
EP nakonec zmírnil regulaci výroby a prodeje tabákových výrobků	14	SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR	46
IMCO podporuje balík o bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržním dohledu	15		
ECON: Drobní investoři se musí o finančních produktech dozvědět více	17		
Uvádění zdravotnických prostředků na trh se zkomplikuje, EP zpřísnil návrhy Komise	18		

STALO SE...

V červenci 2013 přijala Komise doplněnou revizi svého sdělení o bankovníctví z roku 2008. Nová pravidla, platná od 1. 8. 2013, cílí na vylepšení procesu restrukturalizace bank a zajišťují rovné podmínky mezi bankami. Definují podmínky, za kterých mohou členské státy podpořit krachující banky (více v příspěvku **Nová pravidla státních podpor pro krachující banky**).

Hlasování pléna EP o budoucnosti rozpočtu EU, původně plánované na konec října 2013, bylo znovu odloženo (tentokrát na 19. 11. 2013) vzhledem k dosud nevyřešené „mezeře“ ve financování rozpočtu na rok 2013. Zároveň pokračují jednání o rozpočtu pro rok 2014, kde EP nesouhlasí s některými škrty Rady (více v příspěvku **Rada a EP hledají kompromis o rozpočtu 2013 a 2014, hlasování o MFF odloženo**).

Komise 2. 10. 2013 navrhla vytvořit nový srovnávací přehled, který by umožnil dokonalejší a včasější odhalování hlavních problémů v oblasti zaměstnanosti a sociálních otázek v rámci roční koordinace hospodářských politik v EU – evropského semestru (více v příspěvku **Komise navrhuje prohloubit sociální integraci v rámci hospodářské a měnové unie**).

Plénium EP 8. 10. 2013 přijalo zprávu Lindy McAvan týkající se revize směrnice o tabákových výrobcích. Nakonec nepodpořilo tak zásadní zpřísnění normy, jak původně požadovala Komise a výbor ENVI (více v příspěvku **EP nakonec zmírní regulaci výroby a prodeje tabákových výrobků**).

Plénium EP 10. 10. 2013 schválilo zavedení nového systému ochrany hranic EU s názvem EUROSUR poměrem 479:101:20. Rada přijala návrh 22. 10. 2013 a nařízení vstupuje v platnost (více v příspěvku **EU bude mít systém ochrany hranic EUROSUR**).

Ministři životního prostředí EU podleli tlaku Německa a na svém zasedání 14. 10. 2013 odložili přijetí červnové dohody s EP ohledně omezení emisí CO₂ u nových osobních aut (více v příspěvku **Snížení emisí CO₂ z dodávek a nových osobních aut je stále v jednání**).

Výbor ITRE 14. 10. 2013 podpořil návrh, jenž by měl umožnit používat elektronický podpis pro přeshraniční transakce a plně využít elektronickou identifikaci na jednotném digitálním trhu (více v příspěvku **ITRE podporuje fakultativní jednotnou elektronickou identifikaci**).

Výbory FEMM a JURI 14. 10. 2013 podpořily kontroverzní návrh Komise mající do roku 2020 zajistit 40% zastoupení žen v řídicích orgánech firem (více v příspěvku **FEMM a JURI podporují 40% kvótu na zastoupení žen v řídicích orgánech firem**).

Komise 16. 10. 2013 předložila sdělení týkající se priorit v oblasti rozšiřování EU na rok 2014 (více v příspěvku **Sdělení Komise: Strategie rozšiřování 2014**).

Návrh směrnice z 16. 10. 2013 zahrnující doplnění letecké dopravy do evropského systému obchodování s emisními povolenkami (EU ETS) omezil účinnost normy na vnitrostátní lety a vzbudil smíšené reakce jak ze strany EP, tak environmentálních organizací (více v příspěvku **Komise reagovala na celosvětové tržní opatření uplatňované na emise z mezinárodní letecké dopravy**).

Instituce EU se v říjnu 2013 shodly na attributech přechodného období reformy společné zemědělské politiky v roce 2014. Členské státy tak získají potřebný čas na implementaci nových opatření. Nový systém přímých plateb včetně nově stanovených podmínek pro ochranu životního prostředí (tzv. ozeleňování) bude v rámci reformy společné zemědělské politiky pro léta 2014–2020 zaveden až od roku 2015 (více v příspěvku **Přechodné období pro reformu SZP v roce 2014 – dohoda institucí EU uzavřena**).

Výbor IMCO 17. 10. 2013 schválil balík mající na úrovni EU komplexně řešit otázku bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržního dohledu, čímž by se měla výrazně zvýšit ochrana spotřebitele. V zásadě se zcela postavil za návrhy Komise (více v příspěvku **IMCO podporuje balík o bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržním dohledu**).

Výbor ECON 21. 10. 2013 přijal zprávu Pervenche Berès k návrhu nařízení o informacích pro investory do strukturovaných retailových (maloobchodních) investičních produktů (Packaged Retail Investment Products – PRIPs). Drobní investoři by se měli o daných finančních produktech dozvědět více (více v příspěvku **ECON: Drobní investoři se musí o finančních produktech dozvědět více**).

Výbor LIBE 21. 10. 2013 hlasoval o návrzích nařízení a směrnice týkajících se ochrany osobních dat. Členské státy zpomalily tempo schvalování navrhované EP a požadují přijetí norem nejpozději do roku 2015 (více v příspěvku **Výbor LIBE přijal svoji vyjednávací pozici týkající se návrhů reformy ochrany dat**).

Plénum EP 22. 10. 2013 schválilo zprávy Dagmar Roth-Berendt a Petera Lieseho týkající se 2 návrhů majících přizpůsobit zdravotnické prostředky, jichž na trhu EU k dispozici na 500 tis. druhů, „vědeckému a technologickému pokroku“. V praxi to

znamená, že by se kvůli ochraně spotřebitelů mělo jejich uvádění na trh zkomplikovat. Komise krok EP přesto přivítala (více v příspěvku **Uvádění zdravotnických prostředků na trh se zkomplikuje, EP zpřísnil návrhy Komise**).

Zástupci Rady a EP se 29. 10. 2013 shodli na pravidlech imigrace sezónních pracovníků ze třetích zemí do EU (více v příspěvku **Zástupci Rady a EP se shodli na pravidlech imigrace sezónních pracovníků ze třetích zemí**).

Z evropského Fondu solidarity by měla ČR získat 15,9 mil. € na likvidaci následků povodní v červnu 2013 (více v příspěvku **ČR získá pomoc z Evropského fondu solidarity**).

Coreper na svém zasedání 29. 10. 2013 přijal kompromis týkající se budoucnosti kohezní politiky, na kterém pracovalo předsednictví s EP (více v příspěvku **Coreper přijal kompromis k budoucnosti kohezní politiky**).

PŘEHLED DĚNÍ

HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE

Komise navrhuje prohloubit sociální integraci v rámci hospodářské a měnové unie

Communication from the Commission to the European parliament and the Council: Strengthening the social dimension of the economic and monetary union (COM(2013)690)

Komise ve svém sdělení z 2. 10. 2013 [navrhla](#) vytvořit nový srovnávací přehled, který by umožnil dokonalejší a včasnější odhalování hlavních problémů v oblasti zaměstnanosti a sociálních otázek v rámci roční koordinace hospodářských politik v EU – evropského semestru.

Kontext

Sdělení (podle některých málo ambiciózní) je součástí probíhajícího procesu „zvyšování úrovně správy ekonomických záležitostí EU“. Navazuje na tzv. blueprint Komise z listopadu 2012 o vytvoření skutečné a prohloubené HMU (více v příspěvku „Komise navrhla plán na vytvoření skutečné hospodářské unie“, [Monitoring listopad 2012](#)). Reaguje také na výzvy Evropské rady z prosince 2012 na posílení sociálního rozměru HMU a z června 2013, kdy navrhla užití vhodných indikátorů zaměstnanosti a sociálních záležitostí v rámci Evropského semestru a lepší koordinaci v těchto oblastech.

Obsah

Dobře fungující hospodářská a měnová unie musí být podle EK schopna reagovat na sociální důsledky ekonomické krize. Je třeba zavčas řešit nejvážnější problémy sociální povahy v jednotlivých státech, které by mohly mít negativní dopad za jejich hranice a vést k dlouhodobým rozdílům. Podle Komise je potřeba posílit zejména tyto oblasti: dohled nad zaměstnaneckou a sociální problematikou, koordinaci politiky v rámci evropského semestru, posílení solidarity, pracovní mobility a sociálního dialogu.

Pro potřeby lepšího dohledu a koordinace otázek sociální povahy relevantních pro fungování HMU EK navrhuje vytvořit nový srovnávací přehled složený z několika klíčových indikátorů:

míra nezaměstnanosti; míra nezaměstnanosti mladých, kteří se momentálně nevzdělávají, ani nejsou zaměstnáváni či školeni (NEET); reálný hrubý disponibilní důchod domácností; míra rizika chudoby; koeficient příjmové nerovnosti.

Tento srovnávací přehled by se měl stát součástí specifických doporučení členským státům v rámci evropského semestru a měl by sloužit jako analytický nástroj, který umožní lepší a dřívější identifikaci významných sociálních a pracovních problémů. EK ovšem nezmiňuje žádné maximální/minimální hodnoty těchto indikátorů a nebude z nich také vyvozovat žádné důsledky (sankce). Srovnávací přehled by měl být funkční již pro semestr 2014 (tedy od listopadu 2013).

Sporné body

Komise ve sdělení nenavrhuje zavedení pojištění v nezaměstnanosti pro státy eurozóny (jak někteří očekávali). Fiskální politiku má každý stát svou vlastní, navíc takové opatření nemá oporu ve smlouvách EU. Se společným rozpočtem, a tedy i fiskální politikou pro eurozónu, počítá blueprint až v dlouhodobém horizontu.

Sdělení také nenavrhuje žádné nové výdaje pro diskutovanou oblast, ale vyzývá k účinnějšímu využití stávajících fondů v nadcházející finanční perspektivě 2014–2020, která sama o sobě obsahuje prostředky zaměřené na zaměstnanost a sociální problematiku (například skrze Iniciativu zaměstnanosti mládeže, EGF či Fond evropské pomoci nejchudším osobám). Z ESF mají státy vynaložit minimálně 20% prostředků na podporu sociálního začleňování a boj proti chudobě.

Další vývoj

Přeshraniční mobilita pracovníků je stále nízká, 2,6% osob v EU a 4% osob v eurozóně hledá práci v jiné zemi. Pro zjednodušení volného pohybu pracovníků v rámci jednotného trhu proto bude EK usilovat o snížení nákladů a překážek stěhování za prací v celé EU. Do konce roku 2013 chce předložit návrh na zjednodušení způsobou podávání a řešení žádostí o zaměstnání v jiném členském státě a v roce 2014 chce vypracovat návrh na zjednodušení poskytování dávek v nezaměstnanosti pro nerezidenty.

V neposlední řadě sdělení počítá se zintenzivněním konzultací se sociálními partnery v průběhu jednotlivých kroků v rámci celého evropského semestru. Sdělením Komise se již [zabývala](#) Evropská rada, která uvítala posílení sociálního rozměru a otázek zaměstnanosti v evropském semestru. Rada své jednání zaměřila také na posílení koordinace hospodářských záležitostí – na základě analýzy chce dospět k dohodě na hlavních oblastech, v nichž by měla být koordinace hospodářské politiky probíhat a které zároveň podpoří růst a zaměstnanost. Zdůraznila funkčnost Iniciativy na podporu nezaměstnanosti mladých lidí, členské státy musí do konce roku 2013 přijmout plány na řešení této problematiky. Důležitá je také obnova poskytování úvěrů ekonomice a financování investic, zejména malým a středním podnikům v EU.

HOSPODÁŘSKÁ SOUTĚŽ

Nová pravidla státních podpor pro krachující banky

Sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. srpna 2013 („Sdělení o bankovníctví“) ([2013/C 216/01](#)).

V červenci 2013 [přijala](#) Komise doplněnou revizi svého sdělení o bankovníctví z roku 2008. Nová pravidla, [platná](#) od 1. 8. 2013, cílí na vylepšení procesu restrukturalizace bank a zajišťují rovné podmínky mezi bankami. Definují podmínky, za kterých členské státy mohou podpořit krachující banky.

Kontext

Nová pravidla řeší státní podpory udělované v rámci zajištění stability finančního sektoru v době krize tak, aby nebyla narušena hospodářská soutěž. Určují zejména způsob, jakým mohou členské státy podpořit banky zasažené krizí v souladu se zásadami EU o vyplácení státních podpor. To bylo již ošetřeno prostřednictvím sdělení o bankovníctví, sdělení o rekapitalizaci, sdělení o znehodnocených aktivech a sdělení o restrukturalizaci („krizové sdělení“). Tato sdělení byla aktualizována v letech 2009 a 2010 v souladu s vývojem finanční krize, naposledy v červenci 2013 novým sdělením o bankovníctví.

Obsah

Pokud bude banka chtít získat veřejné prostředky na svou rekapitalizaci, bude muset vypracovat plán restrukturalizace (včetně plánu na sdílení nákladů mezi bankou a držiteli jejího kapitá-

lu, aby nesli přiměřenou odpovědnost), který schválí Komise, jakmile budou splněna kritéria kompatibility státní podpory s pravidly EU. Plán by měl ukázat, že v delším horizontu bude banka zisková/životaschopná, a bude tak zaručena přesnější výše státní podpory. Pokud tyto podmínky nebude možné zajistit, bude předložen plán na ukončení činnosti banky (také podléhá schválení Komise).

Doposud Komise dočasně schvalovala rekapitalizaci bank jako záchranné opatření a kompatibilitu státních podpor s pravidly EU (která mohou narušit hospodářskou soutěž na bankovním trhu). Tím v počátcích krize úspěšně a rychle stabilizovala finanční trh a zabránila šíření problémů. Tento přístup však občas vedl k velkým prodlevám při restrukturalizaci (v nejhorším případě i 4 roky). Jakmile totiž banky dosáhly bail-outu, neměly vždy silnou motivaci k provádění nezbytných restrukturalizačních opatření. Nová pravidla proto zajistí rychlejší proces rekapitalizace a přispějí k rychlejší obnově důvěry v trh.

Rekapitalizace z veřejných prostředků může být ve výjimečných případech schválena před přijetím restrukturalizačního plánu, pokud národní orgán dohledu potvrdí, že je to vysoce nezbytné k zajištění finanční stability.

Nové podmínky také posilují požadavky na sdílení nákladů bank, jež se ocitly v problémech. Než se banky uchýlí k restrukturalizaci z veřejných financí (tedy z peněz daňových poplatníků), budou se muset v první řadě pokusit získat příspěvky od svých akcionářů a junior věřitelů, což zajistí rovné podmínky mezi bankami. Výjimky budou možné tam, kde je ohrožena finanční stabilita nebo kde banka již značně doplnila svůj kapitál a částka státní podpory by byla malá v porovnání s velikostí její účetní rozvahy. Tím se minimalizuje objem veřejné podpory a sníží se riziko morálního hazardu, taktéž se obnoví jednotný přístup v celé EU.

Pro krachující banky byla také stanovena přísná pravidla, která by měla být využita při odměňování top managementu. Sdělení určuje strop pro takovéto odměny po dobu, kdy je banka v restrukturalizaci nebo závislá na státní podpoře. To umožní, aby management zodpovědně prováděl plán restrukturalizace. Celková odměna nemá překročit 15násobek průměrné mzdy v zemi, kde má banka sídlo, nebo 10násobek průměrného platu zaměstnanců banky. Doposud EK rozhodla o restrukturalizaci nebo ukončení činnosti asi 25 % všech evropských bank (dle aktiv). Bylo restrukturalizováno 44 bank, 23 muselo ukončit svou činnost a v jednom případě Komise rozhodla o navrácení státní podpory.

Další vývoj

Pravidla budou revidována dle potřeby, zejména v souvislosti s vývojem legislativního rámce SRM, a nevztahují se na případy nevyřešené do 1. 8. 2013.

INSTITUCIONÁLNÍ ZÁLEŽITOSTI**Rada a EP hledají kompromis o rozpočtu 2013 a 2014, hlasování o MFF odloženo**

Draft amending budget No 6 of the European Union for the financial year 2013 ([COM\(2013\)518](#))

Draft amending budget No 8 of the European Union for the financial year 2013 ([COM\(2013\)669](#))

Draft amending budget No 9 of the European Union for the financial year 2013 ([COM\(2013\)691](#))

Hlasování pléna EP o budoucnosti rozpočtu EU, původně plánované na konec října 2013, bylo znovu odloženo – tentokrát na 19. 11. 2013 – z důvodu dosud nevyřešené „mezery“ ve financování rozpočtu 2013. Zároveň pokračují jednání o rozpočtu 2014, kde EP nesouhlasí s některými Radou navrhovanými škrty.

Kontext

Klíčové instituce EU se po několikaměsíčních jednáních dohodly na podobě finančního výhledu na další sedmileté období v červnu 2013. Rada vyšla vstříc EP v otázce flexibility v závazcích i platbách (více v příspěvku „EP přijal usnesení týkající se finanční perspektivy 2014–2020“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)). K dohodě došlo také, pokud jde o dodatečné navýšení zdrojů pro rozpočet 2013, které mají vyrovnat neprovedené platby. Celkový závazek ve výši 11,2 mld. € byl ovšem rozdělen do 2 částí. Po schválení první tranše ve výši 7,3 mld. € v červenci 2013 Radou a v září 2013 EP tak zbývá doplatit zbylých 3,9 mld. €. EP ovšem dopředu [avizoval](#), že nedá souhlas k novému finančnímu rámci, dokud nebude vyřešena „mezera“ v letošním rozpočtu. (více v příspěvku „EP neschválí nový víceletý finanční rámec, dokud se nevyřeší mezera v letošním rozpočtu“, Ve zkratce..., [Monitoring září 2013](#)).

Obsah a sporné body

EP 24. 10. 2013 [schválil](#) poměrem 488:44:76 poskytnutí dodatečných zdrojů do rozpočtu 2013 ve výši 2,7 mld. €. Plénu předcházelo přijetí opravného rozpočtu na mimořádném zasedání výboru BUDG, který [vyjádřil](#) silnou kritiku Komisi za zveřejnění „mezer“ v peněžních tocích EU až na poslední chvíli.

Komise varovala, že pokud nedojde k okamžitému dofinancování rozpočtu, hrozí EU kolaps již od poloviny listopadu 2013 kvůli neschopnosti dostát svým závazkům. Skutečná výše příjmů z dovozních cel EU totiž stojí daleko za očekáváním Komise, a musí být proto nahrazena vyšším příspěvkem z podílu HND členských států. Rada tomu dala souhlas ve zrychlené proceduře již 21. 10. 2013.

Instituce rovněž [jednaly](#) o dalších 2 pozměňovacích návrzích k rozpočtu po rok 2013.

První z nich vyžaduje zvýšení objemu finančních prostředků na platby z rozpočtu ve výši 3,9 mld. € na neuhrazené platby EU. Druhý návrh se týká pomoci EU ve výši 400,5 mil. € vybraným členským státům postiženým povodněmi na jaře roku 2013 (v případě ČR 15,9 mil. €).

Rada [schválila](#) oba pozměňovací návrhy 30. 10. 2013. Stále ovšem trvá její požadavek, aby se na plénu EP o pozměňovacích návrzích hlasovalo v jednom balíku současně s hlasováním o MMF. Do té doby nepovažuje Rada svoje rozhodnutí za právně závazné. Sporným bodem rovněž zůstává, zda bude povodňová pomoc financována nad rámec rozpočtu 2013, či z prostředků, u kterých Komise už nepředpokládá, že budou v rozpočtu vynaloženy, což preferují členské státy.

Klíčovou roli hraje především Německo, které má obdržet povodňovou pomoc ve výši 360,5 mld. € (spolu s Rakouskem, ČR a Rumunskem). Proti navýšení rozpočtu o 3,9 mld. € se postavily severské státy a Velká Británie. Ta rovněž nesouhlasila s přidělením finanční pomoci povodněmi postiženým zemím.

EP [odmít](#) (poměrem 480:119:86) Radou navrhované škrty v rozpočtu 2014. EP nesouhlasí zejména se snížením rozpočtu pro oblast investic do vědy, posílení zaměstnanosti a humanitární pomoci. EP navíc žádá, aby se zvýšila částka rozpočtu určená na platby tak, aby se do budoucna EU vyhnula aktuálním problémům s peněžními toky.

Další vývoj

EP odmítá spojovat hlasování o opravném rozpočtu 2013 s dalšími podmínkami. Nyní ho však musí schválit na hlasování pléna v listopadu 2013 spolu s nařízením o víceletém finančním rámci. Předcházet tomu bude projednání ve výboru BUDG 5. 11. 2013.

EP a Rada budou rovněž hledat kompromis o rozpočtu 2014 během dohodovacího řízení. Pokud z něj vzejde dohoda ve lhůtě 21 dní, proběhne v listopadu 2013 schvalovací proces jak v Radě, tak na plénu EP.

JUSTICE A VNITRO

EU bude mít systém ochrany hranic EUROSUR

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. října 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje evropský systém ochrany hranic (EUROSUR) (KOM(2011)873)

Plénum EP schválilo 10. 10. 2013 zavedení nového systému ochrany hranic EU s názvem EUROSUR poměrem 479:101:20. Rada přijala návrh 22. 10. 2013 a nařízení vstupuje v platnost.

Kontext

O zavedení dozorového systému na hlídání hlavně jižních a východních hranic EU žádaly členské státy Komisi již v roce 2011. Členské státy se musejí potýkat se stále silnějšími vlnami imigrantů ze Severní Afriky. Největší problém s ilegálním překračováním hranic EU je v Itálii, na Maltě, španělských Kanárských ostrovech či v Řecku, které má velmi špatně hlídanou hranici s Tureckem.

Obsah

Komunikační síť EUROSUR má posílit detekci, prevenci a boj proti nelegální migraci a příhraniční kriminalitě. Poslanci EP také trvají na tom, že systém musí pomoci k záchraně životů uprchlíků, aby se neopakovala tragédie ztroskotané lodi u italské Lampedusy. EUROSUR si klade za cíl posílit ochranu pozemních i mořských hranic EU zesílenou spoluprací členských států a jejich orgánů s agenturou Frontex, která za tímto účelem v roce 2004 vznikla. Zahrnuje to sdílení aktuálních dat, předávání výstupů ze satelitních a jiných systémů a zpráv prostřednictvím zabezpečené sítě. Dnes se dohledem například nad námořní hranicí v různých státech zabývá až 6 typů různých orgánů, které nemají jasná pravidla vzájemné komunikace.

Členské státy by měly v rámci systému dodržovat základní práva osob včetně ochrany osobních údajů a neměly by si prostřednictvím systému vyměňovat se třetími zeměmi data o lidech, kterým zde hrozí nebezpečí na životě nebo jejichž případy jsou stále revidovány.

ČR se nový systém téměř nedotkne, nemusí do něho ani vstupovat, neboť leží uvnitř schengenského prostoru.

Další vývoj

Na pravidlech fungování EUROSUR se dohodly členské státy. Bulharsko, Estonsko, Řecko,

Španělsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko, Slovensko a Finsko budou EUROSUR používat od 2. 12. 2013, ostatní země od 1. 12. 2014.

Výbor LIBE přijal svoji vyjednávací pozici týkající se návrhů reformy ochrany dat

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů a o volném pohybu těchto údajů (KOM(2012)10)
Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) (KOM(2012)11)

Výbor LIBE 21. 10. 2013 hlasoval o návrzích nařízení (poměrem 51:1:3) a směrnice (poměrem 47:4:1) týkajících se ochrany osobních dat. Členské státy však zpomalily tempo schvalování navrhované EP a požadují přijetí norem nejpozději do roku 2015.

Kontext

Komise v lednu 2012 uveřejnila balík 2 návrhů (směrnice KOM(2012)10 a nařízení KOM(2012)11), které si kladou za cíl reformovat oblast ochrany osobních dat v EU v 21. století, tedy v éře internetu (více v příspěvku „Komise představila komplexní reformu pravidel EU o ochraně údajů“, [Monitoring leden 2010](#)).

Rada na svém [zasedání](#) 8. 10. 2013 [jednala](#) zejména o mechanismu one-stop-shop a tzv. mechanismu konzistentnosti, který je hlavním pilířem návrhu Komise. Podle tohoto principu by měl vzniknout jeden úřad na ochranu dat v každé zemi. V případě, že např. firma spravuje data ve více členských státech, bude dohled nad ní provádět jeden úřad, který v případě potřeby bude konat. Tento úřad povede jednání v té zemi, kde má kontrolovaný subjekt hlavní sídlo. Toto opatření by mělo zamezit nekalým praktikám velkých firem, které mají sídel několik. Daný mechanismus bude v případě nadnárodních kauz definován dopředu, aby se proces kontroly urychlil, předešlo se administrativní zátěži, a neomezoval se tak růst digitální ekonomiky. V případě neshod by měla být zapojena Evropská rada na ochranu dat, jež bude koordinovat národní úřady.

V lednu 2013 se ke zprávám k návrhu poprvé vyjadřoval výbor LIBE (více v příspěvku „Zprávy k ochraně osobních dat ve výboru LIBE“, [Monitoring leden 2013](#)). Během roku se však jednání v EP zkomplikovala. Výbor LIBE našel shodu až 21. 10. 2013.

Obsah

Zpravodaj návrhu Philipp Albrecht označil [jednání](#) výboru LIBE za klíčové, pokud jde o nastavení nových pravidel na ochranu osobních dat v 21. století.

Poslanci požadují, aby v případě, že chce třetí země po nějaké společnosti (sociální síť, poskytovatel tzv. cloudu apod.) odhalit osobní data, musí daná firma požádat o svolení úřad na ochranu osobních dat, než tato data poskytne. Společnost bude mít také povinnost informovat o této věci osobu, jejíchž dat se to týká. Za porušení uvedených pravidel hrozí společností pokuta až 100 mil. € nebo pokuta ve výši 5 % celosvětového obrátu (Komise požadovala 1 mil. € nebo 2 % obrátu).

Poslanci trvají také na tom, že každý člověk bude mít právo na vymazání svých osobních dat, pokud o to požádá. Právo být vymazán je shodné s právem být zapomenut, jak navrhovala Komise.

Společnosti by také měly získat ke zpracování dat souhlas příslušné osoby. Ta by jej měla mít možnost stáhnout stejně jednoduše, jako jej udělila. Souhlas ke zpracování dat nesmí podmiňovat uskutečnění některých služeb nebo dokončení transakce (pokud se nejedná o potřebná data).

Poslanci také omezili tzv. profilování, tedy používání analýzy či předvídaní chování osoby v závislosti na pracovní výkonnosti, ekonomické situaci, místě, zdraví apod. a sledování tzv. cookies. Profilování může být umožněno jen po souhlasu dané osoby, pokud jej vyžaduje zákon nebo je nezbytné pro dokončení obchodu. Tato praktika by neměla vést k diskriminaci a osoby by měly mít možnost se proti ní ohradit.

Poslanci také navrhují sjednotit právo na přenositelnost dat s právem na přístup k datům. To uživatelům umožní přenést si data např. z jedné emailové schránky do druhé.

Instituce nebo firmy budou muset zavést pozici ochránce dat (DPO; po vzoru Německa) v případě, že firma disponuje osobními daty od více než 500 subjektů ročně. DPO by měl být přijat na dobu 4 let jako zaměstnanec nebo na 2 roky jako externí pracovník.

Další vývoj

Hlasování ve výboru dává EP mandát k jednání s Radou. Jednání začnou poté, co Rada schválí svoji vyjednávací pozici. Rada JHA má zasedat 5.–6. 12. 2013. EP chce dosáhnout kompromisu do voleb v červnu 2014.

Členské státy na přijetí norem i přes nedávné skandály s odposlechy příliš nespěchají. V [závěrech](#) zasedání Evropské rady z 24. 10. 2013 uvádějí, že normy by měly být přijaty do roku 2015.

REGIONÁLNÍ POLITIKA

ČR získá pomoc z Evropského fondu solidarity

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council amending Council Regulation (EC) No 2012/2002 establishing the European Union Solidarity Fund ([COM\(2013\)522](#))

ČR by měla z Evropského fondu solidarity na likvidaci následků červnových povodní získat 15,9 mil. €.

Kontext

Fond solidarity od svého zřízení v roce 2002 reagoval na 52 katastrof napříč Evropou, včetně zemětřesení, lesních požárů, sucha, bouřek a záplav. Pomoc dosahující více než 3,2 mld. € obdrželo 23 zemí. Pomoc z fondu je omezena na financování záchranných opatření prováděných veřejnými orgány (škoda, kterou utrpěly soukromé osoby, nebo ušlý zisk z něj být financovány nemohou). Komise návrhem vyslyšela požadavek EP z 3. 7. 2013 (více v příspěvku „EP se v usnesení vyjádřil k povodním ve střední Evropě“, [Ve zkratce... , Monitoring červenec/srpen 2013](#)) a navázala na sdělení o budoucnosti Fondu solidarity, který předložila v říjnu 2011.

V červenci 2013 následovalo přijetí legislativního návrhu na změnu nařízení o Fondu solidarity. Návrh se nyní projednává v EP a Radě (více v příspěvku „Komise představila očekávanou revizi Evropského fondu solidarity“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)). Evropský fond solidarity disponuje ročně 1 mld. €. V období 2014–2020 se rozpočet sníží na polovinu.

Obsah

Z evropského Fondu solidarity by měla ČR na likvidaci následků červnových povodní získat 15,9 mil. €. O pomoc požádalo také Německo a Rakousko, které byly povodní postiženy také.

Rumunsko získá 2,4 mil. € na škody spojené s enormním suchem, Maďarsko se svojí žádostí neuspělo. Podpora z fondu je určena na mimořádné náklady vynaložené veřejnoprávními orgány v důsledku katastrof, zejména by měla pomáhat s obnovou základní infrastruktury a služeb. ČR o pomoc požádala v srpnu 2013 a škodu vyčíslila na 16,4 mld. korun. To bylo podle stávajících kritérií málo. ČR proto využila tzv. kritéria sousední země. O pomoc

tímto způsobem může žádat i stát, který sousedí se zemí postiženou závažnou katastrofou, kde škody přesáhly limit pro hlavní kritérium. Výše škod v ČR v tomto případě není rozhodující. V případě regionálního kritéria a kritéria sousední země poskytuje Fond solidarity až 2,5 % uznatelných škod.

Další vývoj

Návrh Komise musí ještě schválit EP a Rada. Peníze by pak státy mohly získat do konce roku 2013.

Coreper přijal kompromis k budoucnosti kohezní politiky

Permanent Representatives Committee approves compromise on Cohesion package

Coreper na svém zasedání 29. 10. 2013 [přijal](#) kompromis týkající se budoucnosti kohezní politiky, na kterém pracovalo předsednictví s EP.

Kontext

Intenzivní jednání o podobě kohezní politiky v letech 2014-2020 pokračovala po celý rok 2013 (více v příspěvku „Dohoda ohledně finančních nástrojů evropské kohezní politiky“, [Monitoring červen 2013](#), v příspěvku „EP souhlasí s většinou pravidel v návrzích k budoucí regionální politice“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#), a v příspěvku „Rada a EP stále neuzavřely jednání o budoucí kohezní politice“, [Monitoring září 2013](#)).

Obsah

Lotyšské předsednictví pověřené Coreperem projednalo s EP poslední 4 kritické body návrhu: makroekonomickou podmíněnost, výkonnostní rezervu, míru spolufinancování a předfinancování.

Kompromis ujasnil podmínky pro zamítnutí financí na základě nedodržení makroekonomických ukazatelů v dané zemi. Celková výše suspenzace fondů (v rámci korektivního mechanismu) pro jednotlivý členský stát bude omezena na 50% z alokovaných fondů. EP bude navíc zapojen do implementace principu makroekonomické podmíněnosti v rámci procedury strukturovaného dialogu.

Výši diskutované výkonnostní rezervy skončila na hodnotě 6% z alokovaných peněz jednotlivým státům. Rada požadovala 7%, EP 5 %. Tato rezerva bude rozdělena v roce 2019 programům, které splní předem definované cíle vytyčené členskými státy a Komisí. Aby se snížil tlak na platební profil v rámci jednotlivých projektů a programů, změní se metodologie výpočtu předfinancování. Celková hodnota předfinancování bude ale po celé období stejná. Další kompromis byl dosažen v otázce spolufinanco-

vání. Pro dodatečné alokace financí bylo spolufinancování zvýšeno pro odlehlejší regiony EU a Kypr.

Další vývoj

Trojstranná jednání by měla proběhnout naposledy 4. 11. 2013. Pokud EP kompromis přijme, začne poslední schvalovací fáze, jež povede k tomu, že balík bude platný od roku 2014.

ROZŠIŘOVÁNÍ

Sdělení Komise: Strategie rozšiřování 2014

Communication from the Commission to the European Parliament and the Council. Enlargement Strategy and Main Challenges 2013-2014 (COM(2013)700)

Komise 16. 10. 2013 předložila sdělení týkající se priorit v oblasti rozšiřování EU v roce 2014.

Kontext

[Komise](#) každoročně předkládá výroční zprávu týkající se výhledu a priorit rozšiřování EU (více také v příspěvku „Komise vydala strategii rozšiřování EU pro rok 2013“, [Monitoring říjen 2012](#)). V rámci tohoto balíku Komise rovněž předkládá jednotlivé hodnotící zprávy k vývoji a pokroku kandidátských zemí nebo potenciálních kandidátů na členství v EU.

Obsah

Komisař Štefan Füle [prohlásil](#), že i přes finanční a hospodářskou krizi, se kterou se EU potýká, proces rozšiřování EU pokračuje a je součástí řešení této krize.

Podle Komise je politika rozšiřování jednou z nejeftivnějších, neboť se věnuje hlavním problémům daných zemí a díky jejich řešení situaci v nich stabilizuje. Sdělení Komise vyzdvihuje význam plnění kodaňských kritérií pro země aspirující na členství v EU. Finanční krize vedla také k tomu, že budoucí členské státy dbají více na ekonomickou stabilitu své země a Komise k tomu navíc vypracovala několik strategií a akčních plánů, jak zefektivnit vedení veřejných financí. Země západního Balkánu i Turecko se však stále potýkají s nedostatečným dodržováním práv menšin, svobodou projevu apod. Komise se chce na tyto oblasti více zaměřit během přístupových jednání.

Turecko

Komise ve zprávě o pokroku Turecka hodnotila několik pozitivních kroků, jež země učinila. Jednalo

se hlavně o přijetí čtvrtého reformního balíku v oblasti justice a zahájení příprav vedoucích k ukončení terorismu a násilí na jihovýchodě země. Komise ale kritizuje nedostatečné zajištění základních práv a svobod (projevu, shromažďování apod.). Jednání tedy pokračují. Ze 33 kapitol jich bylo otevřeno 13, poslední kapitola týkající se regionální politiky byla otevřena v červnu 2013.

Stabilizační a asociační dohoda s Kosovem

Komise 28. 10. 2013 [zahájila](#) provádění stabilizační a asociační dohody (SAA) s Kosovem. Tato dohoda je prvním důležitým krokem na cestě Kosova v integraci s EU. Zahájení SAA potvrdila Rada v červnu 2013. Vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva dává EU právní subjektivitu, SAA bude vyjednávat Komise. EU a Kosovo postupně dají vzniknout bilaterální zóně volného obchodu. Země bude muset dále pracovat na reformě svých politik.

Další vývoj

Země západního Balkánu [pokračují](#) v přibližování svých politik a právních řádů evropskému acquis. Stabilizační a asociační dohoda se Srbskem začala platit od 1. 9. 2013.

SPOTŘEBITELÉ

EP nakonec zmírnil regulaci výroby a prodeje tabákových výrobků

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků (KOM(2012)788)

Plénum EP 8. 10. 2013 [přijalo zprávu](#) Lindy McAvan týkající se revize směrnice o tabákových výrobcích. Nakonec nepodpořilo tak zásadní zpřísnění normy, jak původně požadovala Komise a výbor ENVI.

Kontext

V současnosti je v platnosti [směrnice č. 2001/37](#). Podle odpovědného komisaře Tonia Borga „čísla [mluví](#) sama za sebe: tabák zabíjí 50% svých uživatelů – 700 tis. lidí v EU ročně – a je vysoce návykový. 70% kuřáků začíná kouřit před dosažením 18 let a 94% před dosažením 25 let. (...) Spotřebitelé nesmí být obelháváni: tabákové výrobky by měly vypadat a chutnat jako tabákové výrobky.“ Jinak řečeno, trh s tabákovými výrobky se podle Komise za posledních 11 let, které uplynuly od přijetí zmíněné normy, výrazně proměnil, a proto je třeba její revize (aby se za

5 let platnosti nové normy snížil počet kuřáků v EU alespoň o 10 mil., tj. o 2%, což by mělo pro členské státy údajně znamenat čisté příjmy ve výši 4 mld. € ročně). Krom toho na mezinárodní úrovni EU a její členské státy ratifikovaly rámcovou úmluvu WHO o kontrole tabáku, která vstoupila v platnost v únoru 2005. V důsledku toho se podle Komise stala „některá stávající ustanovení“ směrnice zastaralými.

Komise předložením návrhu v prosinci 2012 (více v příspěvku „Komise navrhla zpřísnění směrnice o tabákových výrobcích“, [Monitoring prosinec 2012](#)) reagovala nejen na výzvy EP a Rady, ale i na vlastní zprávy o uplatňování stávající směrnice z roku 2007 a 2009. Do veřejné konzultace, která uveřejnění návrhu předcházela, bylo zasláno přes 85 tis. příspěvků (sic!). V říjnu 2012 v souvislosti s přípravami návrhu rezignoval odpovědný komisař John Dalli, jenž měl údajně skrze maltského prostředníka slíbit, že text ovlivní ve prospěch švédského výrobce tabáku snus. V březnu 2013 bylo konstatováno, že návrh je v souladu s principem subsidiarity (více v příspěvku „Tabáková směrnice je v souladu s principem subsidiarity“, Ve zkratce..., [Monitoring březen 2013](#)), Rada se jím poprvé meritorně zabývala v květnu 2013 – jednala o případných negativních dopadech textu na oblast zemědělství (více v příspěvku „Rada se věnovala důležitým otázkám reformy SZP a návrhu směrnice týkající se tabákových výrobků“, [Monitoring květen 2013](#)). Tzv. obecný přístup k textu přijala v červnu 2013 (více v příspěvku „Rada přijala postoj k revizi směrnice o tabákových výrobcích“, [Monitoring červen 2013](#)). V EP se k návrhu před odpovědným výborem ENVI vyjádřily výbory INTA, ITRE, IMCO, AGRI a JURI a obecně platí, že se v žádném z ohledů nepřiklonily k tak restriktivnímu řešení jako nakonec ENVI (více v příspěvku „ENVI se vyjádřil k revizi směrnice o tabákových výrobcích“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)).

Obsah

Na všech baleních cigaret a tabáku (včetně tabáku do vodních dýmek) by měl podle pléna EP (ale i Rady) být obrázek a text zdravotního varování, které by měly pokrývat 65% povrchu přední i zadní strany balení.

Dnes je to 30% přední a 40% zadní strany balení. Komise a ENVI požadovaly 75%. Opatření by se nemělo týkat klasického dýmkového tabáku, doutníků a doutníčků. Značka tabákového výrobku by měla být zobrazena na spodní straně balení.

EP stejně jako Rada zamítl návrh na zákaz tenkých (slim) cigaret (o průměru do 7,5 mm), zakázána by měla být jen balení o méně než 20 cigaretách, resp. méně než 20 gramů v případě samostatně prodáváného tabáku.

EP nakonec nepodpořil (v kontrastu s pozicí ENVI a naopak v zásadě v souladu s pozicí Komise a Rady) ani absolutní zákaz cigaret, tabáku a tabákových výrobků, které neprodukují kouř, tj. zejm. elektronických cigaret, jež by měly být v souladu se [směrnicí č. 2001/95](#), měly by obsahovat nejvýše 30mg/ml nikotinu, měly by nést zdravotní varování včetně kontraindikace a neměly by být prodávány osobám mladším 18 let (přestože komisař Tonio Borg prohlásil, že elektronické cigarety jsou v EU regulovány méně než sprchové gely či mýdlo). Navíc za léky (prodávané prakticky výhradně v lékárnách) by měly být tyto výrobky považovány jen v případě, že jsou prezentovány jako přípravky k léčbě či prevenci nemocí (např. náhradní nikotinové terapie). Na druhou stranu by měly být zakázány produkty s tzv. charakteristickými příchutěmi (ovoce, vanilka, čokoláda, mentol ap.); Rada tak hodlala učinit až po 3letém přechodném období a jen v těch zemích, kde výroba těchto produktů nedosahuje 3% veškeré produkce). Povoleny by měly být jen přísady nezbytné pro výrobu tabáku (např. cukr).

Členské státy by měly za účelem snížení počtu ilegálních tabákových výrobků na trhu zajistit, aby veškerá jednotlivá balení a vnější přepravní balení byla označena identifikátorem (např. hologramy), který umožní určit jejich trasu přepravy. Komise by nicméně neměla mít možnost směrnicí novelizovat bez jejich intervence – možnost přijímat tzv. akty v přenesené pravomoci byla na žádost poslanců EP z návrhu odstraněna.

Přeshraniční prodej na dálku (např. po internetu) by měl být zcela zakázán.

Sporné body a pozice ČR

Komise výsledek jednání EP v zásadě [přivítala](#), přestože její návrh byl v mnoha parametrech zmírněn a někteří poslanci (zejm. z EPP, ECR a ALDE, již dosáhli odložení jednání o návrhu z 10. 9. 2013) byli přímo či nepřímo obviněni z toho, že se nechali „zlobbovat“ zástupci tabákového průmyslu (koncern Philip Morris údajně kvůli revizi směrnice zaměstnal v Bruselu na 160 lobbistů, jednal s 233 poslanci, každý poslanec údajně obdržel dárky v hodnotě 150 € ap.). Návrh ale stále představuje vysoce kontroverzní položku, především proto, že ne všechny členské státy (patří mezi ně zejm. ČR, Bulharsko, Rumunsko, Polsko a Slovensko) jsou přesvědčeny, že restriktivní přístup k tabáku a tabákovému průmyslu je nejvhodnější cestou k omezení kouření zejm. mezi mladými, nehledě na očekávatelné negativní dopady na zemědělskou komunitu, zaměstnanost a/nebo daňové příjmy jednotlivých členských států (jež dále mohou snížit daňové úniky v důsledku za-

vedení de facto jednotných balení cigaret). Zákaz tabákových výrobků s příchutěmi (zejm. s mentolem) představuje problém zejm. pro Polsko, neboť dané výrobky tam dnes tvoří cca 30% trhu.

Obecně jsou proti návrhu pochopitelně především tabákové firmy. Na druhé straně názorového spektra stojí např. socialisté či zelení v EP, pro něž byl i text Komise od počátku příliš mírný, z členských států pak Rakousko, Belgie, Kypr, Estonsko, Irsko, Finsko, Francie, Řecko, Maďarsko, Lotyšsko, Malta, Nizozemsko, Slovinsko, Španělsko, Švédsko a Velká Británie, jejichž ministři financí ještě před projednáním plénem EP vyzvali dopisem poslance k co nejrychlejšímu přijetí své pozice k návrhu směrnice. Hlasování pléna EP přivítali zejm. zástupci průmyslu elektronických cigaret, reprezentanti sektoru zdravotnictví jeho výsledek považují za „nevýhru“.

Další vývoj

Zpravodajka Linda McAvan získala poměrem 620:43:14 mandát k jednání o dohodě v prvním čtení s Radou. Instituce by měly ke kompromisu dospět ideálně do konce roku 2013.

Výsledná směrnice by měla být implementována do 18 měsíců. V případě přísad bude toto období 36 měsíců a pro mentol dalších 5 let (pro mentol tedy celkem 8 let). Tabákové výrobky, které nebudou v souladu se směrnicí, budou na trhu tolerovány po dobu 24 měsíců, v případě elektronických cigaret pak 36 měsíců.

IMCO podporuje balík o bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržním dohledu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o dozoru nad trhem s výrobky a o změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 1999/5/ES, 2000/9/ES, 2000/14/ES, 2001/95/ES, 2004/108/ES, 2006/42/ES, 2006/95/ES, 2007/23/ES, 2008/57/ES, 2009/48/ES, 2009/105/ES, 2009/142/ES a 2011/65/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, (ES) č. 764/2008 a (ES) č. 765/2008 (KOM(2013)75)
Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o bezpečnosti spotřebních výrobků a o zrušení směrnice Rady 87/357/EHS a směrnice 2001/95/ES (KOM(2013)78)

Výbor IMCO 17. 10. 2013 [schválil](#) poměrem 27:7:5 a 32:4:2 balík mající na úrovni EU komplexně řešit otázku bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržního dohledu, čímž by se měla výrazně zvýšit ochrana spotřebitele. V zásadě se zcela postavil za návrhy Komise.

Kontext a obsah

Komise balík předložila v únoru 2013 (více v příspěvku „Komise předložila balík o bezpečnosti nepotravinářských výrobků a tržním dohledu“, [Monitoring únor 2013](#)). Sestává (krom jiného) ze 3 klíčových položek: (1) [návrhu nařízení](#), které by mělo nahradit stávající [směrnici č. 87/357](#) (o výrobcích napodobujících potraviny) a [směrnici č. 2001/95](#) (o obecné bezpečnosti výrobků), (2) [návrhu nařízení](#) na jednotný tržní dohled (nová normy by měla pozměnit 22 stávajících směrnic a/nebo nařízení; např. [nařízení č. 765/2008](#) či „sektorální“ normy týkající se „harmonizovaných“ chemických produktů, hraček, ochranných pomůcek, kosmetiky, jachet ap.) a (3) [20bodového víceletého plánu](#) na tržní dohled pro roky 2013–2015 (ve stávajícím regulačním rámci), tedy než vstoupí v účinnost nová legislativa (tj. oba výše zmíněné návrhy).

Dnes je problematické především to, že zatímco směrnice č. 2001/95 se vztahuje na všechno (nepotravinářské) spotřebitelské zboží (tzv. harmonizované i neharmonizované), pak ostatní zmíněné normy se vztahují jen na zboží harmonizované, ale pro využití nejen spotřebiteli, ale i profesionály. V budoucnu by měla být Komise oprávněna prostřednictvím komitologie přijímat opatření k okamžitému omezení prodeje některých produktů, či dokonce k jejich stažení z trhu, to vše dle jednotných pravidel, která podle ní (a údajně i podle zainteresovaných aktérů, např. BEUC) dnes neexistují. Odpovědnost za případnou škodu, likvidovanou na účet národních států, by měl v daných případech nést výrobce a/nebo příslušný importér (ze třetí země). Na úrovni EU by mělo ke koordinaci národních úřadů (a Komise a zainteresovaných aktérů) vzniknout Evropské fórum pro tržní dohled, plně financované z prostředků Komise. IMCO nadto pouze požaduje, aby vznikla černá listina producentů/importérů porušujících pravidla pravidelně (s možností ukládání „přiměřených a odrazujících“ administrativních sankcí, tedy pokut, přičemž by se měla zohledňovat „závažnost, doba trvání a úmyslnost nebo opakující se charakter protiprávního jednání, stejně jako velikost společnosti“) a celoevropská databáze úrazů spotřebitelů způsobených nepotravinářskými výrobky.

Komise cílí na to, aby došlo ke sladění povinností výrobců, dovozců a distributorů kvůli zajištění bezpečnosti veškerého spotřebního zboží. Nástroje na prosazování „bezpečnostních a dalších požadavků souvisejících s produkty“ by měly být efektivnější mj. proto, že by měl existovat jediný soubor pravidel tržního dohledu a měla by být zajištěna možnost

zpětného vysledování (traceability) spotřebního zboží v rámci [celého dodavatelského řetězce](#). IMCO nad rámec toho požaduje, aby se současně uplatňoval i princip předběžné opatrnosti.

Výrobci a dovozci by měli dle čl. 7 [návrhu](#) (založeného kvůli vyloučení potenciálních konfliktů s WTO záměrně na čl. 114 Smlouvy o fungování EU, ne na čl. 207) garantovat, že výrobky ponesou označení země původu produktu. Kde to velikost nebo charakter produktu neumožňuje, mělo by být označení uvedeno na balení nebo v dokumentu, který je k produktu přiložen. U produktů vyrobených v EU by mělo být na výrobcích uvedeno buď „EU“, nebo název příslušného členského státu (tím by měl být ten, v němž došlo k „poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování v podniku vybaveném pro tento účel a vedlo k výrobě nového výrobku nebo představovalo důležitý stupeň výroby“).

De facto jde o další pokus Komise (zejm. pak komisařů Antonia Tajaniho a Tonia Borga, v opozici ke komisařům Karlu De Guchtovi, Cecilii Malmström a Januszi Lewandowskému) dosáhnout povinnosti uvádět na výrobcích zemi původu, jak je to běžné jinde. Naposledy Komise předložila legislativní [návrh](#) v daném směru v roce 2005, ovšem nebyl schválen kvůli neshodám mezi „jižními“ a „severními“ zeměmi EU (ty první jej, stejně jako EP, který se vyjádřil v říjnu 2010, podporovaly; více v příspěvku „EP: Zboží musí jasně obsahovat zemi původu“, [Monitoring říjen 2010](#)). A i nyní se proti návrhu již ozvaly země jako Švédsko, Dánsko či Nizozemsko a v IMCO zástupci frakcí ECR a ALDE – s odkazem na nákladnost daného požadavku a jeho protekcionistický charakter.

Do budoucna by se také měly sladit postupy označování nebezpečných výrobků v systému [RAPEX](#) a v Informačním a komunikačním systému pro tržní dohled ([ICSMS](#)). IMCO také požaduje vyjasnění používání označení CE – buď by mělo znamenat, že příslušný produkt je v souladu se všemi legislativními požadavky EU, nebo byl nezávisle testován třetí stranou. V prvním případě by daná informace neměla být k dispozici spotřebitelům (údajně aby je nemátla), v případě druhém ano (v podobě označení, že výrobek byl testován s ohledem na svou bezpečnost). S daným „vyjasněním“ nicméně nesouhlasí ani Komise, ani BEUC, ale ani např. socialisté v EP.

Další vývoj

Oba předložené legislativní návrhy projednává EP s Radou procedurou spolurozhodování tak, aby se obě nová nařízení mohla začít uplatňovat od roku 2015.

IMCO sice zatím neudělil svým zpravodajům (Christel Schaldemose a Sirpa Pietikäinen) mandát k dojednání kompromisního znění předložených textů s Radou, předběžně se ale počítá s tím, že plénum EP o nich bude moci v prvním čtení hlasovat v prosinci 2013.

ECON: Drobní investoři se musí o finančních produktech dozvědět více

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o sděleních klíčových informací týkajících se investičních produktů (KOM(2012)352)

Výbor ECON 21. 10. 2013 [přijal zprávu](#) Pervenche Berès k [návrhu](#) nařízení o informacích pro investory do strukturovaných retailových (maloobchodních) investičních produktů (Packaged Retail Investment Products – PRIPs). Drobní investoři by se měli o daných finančních produktech dozvědět více.

Kontext

Komise návrh spolu s dalšími 2 texty – revizí [směrnice č. 2002/92](#) o zprostředkování pojištění a návrhem na posílení ochrany těch, kteří nakupují investiční fondy upravené [směrnici č. 2009/65](#) o subjektech kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (tzv. UCITS Directive, v češtině se hovoří o směrnici SKIPCP) – předložila v červenci 2012 (více v příspěvku „Komise chce zlepšit ochranu spotřebitelů v oblasti finančních služeb“, [Monitoring červenec/srpen 2012](#)).

V pozadí všech 3 legislativních návrhů stojí úvaha, že „finanční krize se stala krizí důvěry spotřebitelů“. Komise proto tvrdí, že „pro důvěru spotřebitelů a hospodářský růst ve střednědobém a dlouhodobém horizontu jsou nezbytnou podmínkou silné, dobře regulované retailové trhy, které v co největší míře berou ohledy na zájmy spotřebitelů.“ Retailový investiční trh EU má podle Komise hodnotu cca 10 bil. €.

Rada svůj tzv. obecný přístup k návrhu (neformální, měnitelnou pozici před završením prvního čtení) přijala v červnu 2013 (více v příspěvku „Rada: Drobní investoři se o finančních produktech dozvědí více“, [Monitoring červen 2013](#)).

Obsah

Nové nařízení by mělo zvýšit kvalitu informací, jež jsou spotřebitelům poskytovány při zvažování investic, jež často tvoří podstatnou část jejich životních úspor. Každý správce investic by proto měl ke každému nabízenému produktu obligatorně ([což se dnes neděje](#) – pozn. aut.) poskytovat tzv. sdělení klíčových informací (Key Information Documents – KIDs).

Daný dokument (přibližně 2 strany formátu A4) by měl spotřebiteli dát k dispozici [informace](#) o nejdůležitějších vlastnostech konkrétního investičního produktu, jakož i o rizicích a nákladech, jež jsou s ním spjaty (např. možnost ztráty investic). Informace o rizicích by měly být co nejvíce konkrétní a srovnatelné, ale zároveň nikoliv příliš zjednodušené. Sdělení klíčových informací by také mělo mít – v důsledku debaty Komise s ESMA – standardní podobu, pokud jde o strukturu, obsah i úpravu. Podle ECON by také nemělo obsahovat žádné reklamní sdělení ani odkaz na něj, naopak by mělo jasně identifikovat jeho původce – zprostředkovatele příslušného investičního produktu.

Uvedené požadavky by se měly vztahovat na produkty soukromého důchodového pojištění, všechny typy investičních fondů, investice v oblasti pojištění a strukturované retailové produkty (tj. takové, které umožňují nákupy cenných papírů „zabaleny“ např. bankou do konkrétního produktu).

Zpravodajka nakonec neprosadila, aby KIDs byly povinně k dispozici ke všem retailovým (maloobchodním) investičním produktům (např. ke spořicímu účtům, životním pojištěním ap.), tedy nejen k PRIPs (více v příspěvku „ECON poprvé debatoval o zlepšení ochrany spotřebitelů v oblasti finančních služeb“, Ve zkratce..., [Monitoring listopad 2012](#)). Křivotali to mj. konzervativci a lidovci v EP. KIDs by ale měly být průběžně revidovány a současně by měly obsahovat informaci o provizi pro zprostředkovatele příslušného investičního produktu a/nebo dalších potenciálních poplatcích.

Zprostředkovatelé by také měli být odpovědní za informace obsažené v KIDs. Investoři by tedy měli mít možnost žalovat je za vzniklou újmu a členské státy pak sankcionovat – např. zákazem činnosti, veřejným pokáráním či udělením pokuty ve výši 10% ročního obrátu (v případě právnických osob) či 5 mil. € (v případě osob fyzických).

Náklady na implementaci nové normy by měly činit jednorázových 171 mil. € a pak 14 mil. € ročně, nést by je měli primárně správci investic a přeneseně patrně i spotřebitelé.

Další vývoj

Zpravodajka nedostala od ECON mandát k dojednání kompromisu s Radou v prvním čtení. Její zpráva tedy bude muset být nejprve odsouhlasena plénum EP (nejspíše v listopadu 2013), aby bylo možné zahájit jednání se zástupci členských států.

Rada kromě méně přísných pravidel mj. požaduje, aby nové nařízení bylo účinné až po 2 letech od

vstupu v platnost a na UCITS se vztahovalo až po 5 letech (a jen za podmínky dojednání výše zmíněné revize směrnice č. 2009/65).

Uvádění zdravotnických prostředků na trh se zkomplikuje, EP zpřísnil návrhy Komise

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro (KOM(2012)541)

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zdravotnických prostředcích a změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 (KOM(2012)542)

Plénum EP 22. 10. 2013 schválilo zprávy [Dagmar Roth-Berendt](#) a [Petera Lieseho](#) týkající se 2 návrhů majících přizpůsobit zdravotnické prostředky, jichž na trhu EU k dispozici na 500 tis. druhů (kontaktní čočky, těhotenské testy, HIV testy, defibrilátory, kardiostimulátory, prsní implantáty, endoprotézy ap.), „vědeckému a technologickému pokroku“. V praxi to znamená, že by se kvůli ochraně spotřebitelů mělo jejich uvádění na trh zkomplikovat. Komise krok EP přesto [přivítala](#).

Kontext

Komise texty předložila v září 2012 (více v příspěvku „Zdravotnické prostředky budou podle Komise „bezpečnější, účinnější a inovativnější“, [Monitoring září 2012](#)). [Hlavní důvodem](#) pro jejich předložení byla kauza silikonových prsních implantátů francouzské společnosti PIP (Poly Implant Prothèse) z března 2010. Ty údajně řadě žen, zejm. v Německu, Francii, Velké Británii a Španělsku, způsobily rakovinu, neboť byly vyrobeny z běžného průmyslového silikonu a nebyly dostatečně odolné (např. proti proražení). Již v únoru 2012 Komise [uveřejnila](#) seznam kroků, jež by měly podstoupit členské státy v mezidobí, než bude přijata revize [směrnice č. 93/42](#) o zdravotních prostředcích, popř. další relevantní kroky (více v příspěvku „Komise: Nejdůležitější kroky, než se změni směrnice o zdravotních prostředcích“, Ve zkratce..., [Monitoring únor 2012](#)).

Plénum EP v červnu 2012 přijalo usnesení požadující, aby nová norma mj. garantovala sledovatelnost (traceability) zdravotních prostředků (zmapování celého produkčního a distribučního řetězce; každý zdravotní prostředek by měl mít např. svůj „pas“ a měl by být zapsán do celounijní databáze). V případě problémů se zdravotními prostředky by měli mít pacienti podle EP možnost podat proti výrobcí/výrobcům kolektivní žalobu (více v příspěvku „EP požaduje změnu směrnice o zdravotních

prostředcích“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2012](#)).

Odvětví zdravotnických prostředků (a diagnostických zdravotnických prostředků in vitro) je podle Komise vysoce inovativní a jeho tržní hodnota činí 95 mld. €. Nová právní úprava (nahrazující směrnice [č. 90/385](#), [č. 93/42](#) a [č. 98/79](#)) by údajně měla být přínosem právě i pro výrobce, nejen pro pacienty a zdravotnické pracovníky. Komise ovšem nespécifikovala, v čem konkrétně by se měla výrobců pozitivně dotknout.

Obsah

Mezi hlavní prvky návrhů patří:

- rozšíření působnosti unijních předpisů např. na implantáty pro estetické účely či oblast zdravotnického softwaru;
- silnější dohled vnitrostátních orgánů nad nezávislými posuzovacími orgány, které mají získat více pravomocí včetně neohlášených inspekcí (1krát ročně);
- jasnější práva a povinnosti pro výrobce, dovozce a distributory, jež se rovněž vztahují na diagnostické služby a prodej po internetu;
- rozšíření Evropské databáze zdravotnických prostředků (Eudamed) vzniklé na základě [rozhodnutí č. 2010/227](#);
- sledovatelnost zdravotnických prostředků v rámci celého dodavatelského řetězce mj. prostřednictvím systému jedinečné identifikace příslušného prostředku (unique device identification, UDI) a informační karty o příslušném zdravotnickém prostředku, již by měl obdržet každý pacient.

EP nadto – k nelibosti zainteresovaných aktérů typu EucoMed a v ČR CzechMed – požaduje veřejný přístup ke klinickým datům a přísnější kontroly výrobců zdravotnických prostředků ze strany tzv. oznámených subjektů. V případě rizikových zdravotnických prostředků (implantáty, zdravotnické prostředky obsahující léčiva) by Evropská agentura pro léčivé přípravky měla stanovit oznámené subjekty, které tyto produkty posoudí (tj. přísnější kontroly by se neměly týkat výhradně jen výrobců; oznámené subjekty by např. měly moci pouze výjimečně zadávat posudky k vypracování jiným subjektům). Ve výjimečných případech by se téhož měl ujmout nově zřízený multidisciplinární poradní výbor Komise pro zdravotnické výrobky (multidisciplinary medical devices advisory committee; MDAC), jenž by měl vypracovávat dodatečné (proti)posudky. Na druhou stranu neprošel požadavek zpravodajky, aby rizikové zdravotnické prostředky podléhaly před uvedením na trh, obdobně jako v USA, centrální (unijní) autorizaci, která je nákladná a časově náročná. I nadále by mělo postačovat standardní prohlášení o shodě

(tj. označení výrobku symbolem CE). To by ale měl na straně výrobce zajišťovat expert s min. 3letou praxí (Komise navrhovala 5 let).

V případě méně bezpečných zdravotnických prostředků (tzv. kategorie D, zejm. k in vitro diagnostice cukrovky, gravidity, DNA, HIV ap.) by měl být do jejich posuzování před uvedením na trh zapojen „nezávislý etický výbor“ a pacienti by měli dávat informovaný souhlas s jejich použitím (výrobci by měli být pojištěni proti riziku, že v důsledku neposkytnutí takového souhlasu vznikne pacientovi újma, např. zranění, přičemž zapojení mladistvých nebo osob nezpůsobilých k právním úkonům, např. do klinického výzkumu, by se mělo řídit ještě přísnějšími pravidly).

Komise by také měla definovat seznam zdravotnických prostředků pro jednorázové použití. Osoby či instituce, které je budou chtít obnovit, by měly nést odpovědnost a zajistit sledovatelnost takových prostředků (např. některé katetry či kleště).

Sporné body

Výrobci zdravotnických prostředků se obávají, že nová opatření (resp. požadavky EP) přinesou administrativní zátěž, roční náklady pro vstup nových výrobků na trh ve výši až 25 mld. € a v důsledku zpoždění uvádění zdravotnických prostředků na trh o 3–5 let. Podporují je naopak zástupci spotřebitelů (BEUC) a lékařů (CPME).

Další vývoj

Zástupci EP by měli podle pléna jednat s Radou o potenciálním kompromisu.

Komise předpokládá, že oba návrhy budou přijaty v průběhu roku 2014 a nová pravidla postupně zaváděna do praxe v letech 2015–2019. Problémem je ale velmi pomalé projednávání textů v Radě – přípravné orgány Rady (pracovní skupiny) by měly svou práci skončit až na konci roku 2013, a zmíněné politické negociace proto budou zahájeny patrně až poté.

VNITŘNÍ TRH

ITRE podporuje fakultativní jednotnou elektronickou identifikaci

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o elektronické identifikaci a důvěryhodných službách pro elektronické transakce na vnitřním trhu (KOM(2012)238)

Výbor ITRE 14. 10. 2013 [podpořil](#) návrh, jenž by měl umožnit používat elektronický podpis pro přeshraniční transakce a plně využít elektronickou identifikaci na jednotném digitálním trhu.

Kontext

V současnosti je z relevantní legislativy v platnosti pouze [směrnice č. 1999/93](#) o elektronických podpisech. Na jejím základě sice vznikl právní rámec pro elektronické podpisy, právní úpravy jednotlivých členských států se však vzájemně liší; podle Komise „je prakticky nemožné realizovat (levné – pozn. aut.) elektronické transakce se zahraničím“. Totéž platí pro důvěryhodné služby, jako jsou elektronická časová razítka, pečtní systémy a doručování i ověřování pravosti přes internet.

Nový návrh by měl napomoci uvedené problémy vyřešit. Komise předpokládá, že členské státy aktivně využijí možností, jež jim nová norma nabídne. Vychází z toho, že do relevantního projektu [STORK](#) (ale i dalších [pilotních projektů](#)) se zapojilo 17 členských států.

Návrh odkazuje také na Akt o jednotném trhu (více v příspěvku „Single Market Act, tlačí EP i Komise“, [Monitoring duben 2011](#)), [akční plán elektronické veřejné správy](#) na období 2011–2015 z prosince 2010 či tzv. [digitální agenda pro Evropu](#) z května 2010.

Obsah

Fyzické osoby (studenti, občané, již se žení/vdávají, podávají daňové přiznání ap., pacienti ap.) i právnické osoby (společnosti usilující o veřejné zakázky ap.) by měly mít prostřednictvím národních elektronických identifikačních systémů (fakultativně, tedy pokud se tak jejich členské státy rozhodnou) přístup k veřejným službám jiných států EU, které elektronické identifikační systémy také používají.

Nařízením by měl rovněž vzniknout vnitřní trh pro přeshraniční využívání elektronického podpisu a souvisejících on-line důvěryhodných služeb tak, že se zajistí fungování těchto služeb přes hranice a jejich právní postavení bude rovnocenné tradičním postupům vyžadujícím dokumenty v listinné podobě.

Vzhledem k tomu, že Komise správně odhaduje, že její krok může budit kontroverze (přestože by měl být primárně technický, posilující právní jistotu), v příslušné [tiskové zprávě](#) vyjmenovává, čeho by se nové nařízení nemělo týkat.

Nemělo by:

1. zavazovat členské státy EU k zavedení vnitrostátních (elektronických) průkazů totožnosti ani by nemělo zavazovat jednotlivce k získání takových průkazů;
2. zavádět evropský identifikační systém nebo jakoukoli unijní databázi;
3. umožňovat sdílení osobních údajů s jinými stranami nebo jej vyžadovat.

ITRE návrh Komise podpořil.

Další vývoj

Zpravodajka Marita Ulvskog dostala mandát k dojednání kompromisu s Radou poté, co členské státy přijmou k návrhu tzv. obecný přístup.

ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI**FEMM a JURI podporují 40% kvótu na zastoupení žen v řídicích orgánech firem**

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zlepšení genderové vyváženosti mezi členy dozorčí rady/nevýkonnými členy správní rady společností kotovaných na burzách a o souvisejících opatřeních (KOM(2012)614)

Výbory FEMM a JURI 14. 10. 2013 poměrem 40:9:2 *podpořily* kontroverzní *návrh* Komise mající do roku 2020 zajistit 40% zastoupení žen v řídicích orgánech firem.

Kontext

Komise svůj návrh předložila v listopadu 2012 (více v příspěvku „Komise chce 40% zastoupení žen v řídicích orgánech firem“, [Monitoring listopad 2012](#)). V jeho prospěch argumentuje (krom proběhnuvší [veřejné konzultace](#)) tím, že v řídicích orgánech firem dominují muži, již „představují 85% nevykonných členů řídicích orgánů a 91,1% výkonných členů řídicích orgánů (...) i přes intenzivní veřejnou diskuzi a některé dobrovolné iniciativy na vnitrostátní i evropské úrovni se situace v posledních letech výrazně nezměnila“. A dodává: „Pouze jeden ze sedmi členů řídicích orgánů (tedy 13,7%) nejdůležitějších evropských společností je žena. Ve srovnání s rokem 2010 (kdy jich bylo 11,8%) však jde jen o malé zlepšení. Tímto pomalým tempem bude potřeba ještě přibližně 40 let k tomu, aby bylo dosaženo vyváženého zastoupení žen a mužů v řídicích orgánech (alespoň 40% zastoupení obou pohlaví)“. Komise se v dané souvislosti odvolává i na relevantní usnesení EP z [července 2011](#) a [března 2012](#).

11 členských států (Belgie, Francie, Itálie, Nizozemsko, Španělsko, Portugalsko, Dánsko, Finsko, Řecko, Rakousko a Slovinsko) už podle Komise disponuje právními nástroji na podporu vyváženého zastoupení žen a mužů v řídicích orgánech, přičemž v 8 z nich se předpisy vztahují jen na státní podniky. Další 11 členských zemí EU nicméně nerealizuje ani samoregulační opatření. Podle Komise „tento nejednotný přístup s sebou nese riziko maření hladkého fungování jednotného evropského trhu, protože různé právní předpisy v oblasti práva obchodních společností a sankce za nedodržení předpisů pro

zastoupení mužů a žen mohou podniky odrazovat od přeshraničních investic“.

V lednu 2013 Komise informovala, že proti jejímu textu se ve standardní 8týdenní lhůtě postavilo jen 6 z 27 národních parlamentů (český, dánský, nizozemský, polský, švédský a britský), a tím pádem lze dovozovat, že návrh je v souladu s principem subsidiarity (více v příspěvku „Proti genderovým kvótám se postavilo jen 6 národních parlamentů“, Ve zkratce..., [Monitoring leden 2013](#)). Na půdě EP návrh v červenci 2013 podpořil výbor EMPL (více v příspěvku „EMPL podporuje 40% kvótu na zastoupení žen v řídicích orgánech firem“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)).

V den hlasování výborů FEMM a JURI Komise shodou okolností [vydala zprávu](#), která obsahuje údaje o zastoupení žen ve statutárních orgánech významných kótovaných společností v EU. Podle [posledních údajů](#) (z dubna 2013) se podíl žen zvýšil na 16,6% (z 15,8% v říjnu 2012). Údaje rovněž ukazují na rozdílnou úroveň zastoupení mezi pracovníky vedení bez výkonných pravomocí (17,6% žen, oproti 16,7% z října 2012) a mezi vyššími vedoucími pracovníky (11%, oproti 10,2%). Celkově došlo ve 20 členských státech (včetně ČR) v období od října 2012 do dubna 2013 ke zvýšení podílu žen ve statutárních orgánech podniků. Od roku 2010 podíl žen ve statutárních orgánech vzrostl o 4,8 procentního bodu, což představuje průměrné tempo 1,9 procentního bodu ročně, tedy „téměř 4krát vyšší tempo pokroku“ než v letech 2003–2010 (0,5 procentního bodu ročně). Komise tvrdí, že k nejvýznamnějšímu posunu došlo od roku 2010 v 11 zemích, kde již byly přijaty závazné právní předpisy (Francie, Belgie, Nizozemsko, Španělsko, Itálie, Portugalsko, Finsko, Řecko, Rakousko, Slovinsko a Dánsko).

Obsah

Návrh směrnice, založený na čl. 157 odst. 3 Smlouvy o fungování EU týkajícím se „uplatnění zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v otázkách práce a zaměstnanosti včetně zásady stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci“, stanoví cíl [minimálně](#) 40% zastoupení doposud méně zastoupeného pohlaví mezi nevykonnými členy řídicích orgánů společností kotovaných na burze, a to do roku 2018 v případě státních podniků (tj. těch, u kterých vykonávají rozhodující vliv veřejné orgány) a do roku 2020 v případě všech podniků ostatních.

V mezidobí by si měly všechny dotčené podniky stanovit tzv. flexikvótu, což má být povinnost kotovaných společností, aby si samy stanovily individuální samoregulační cíle, pokud jde o zastoupení obou pohlaví mezi výkonnými řediteli.

Společnosti, které mají nižší podíl (méně než 40%) méně zastoupeného pohlaví mezi nevykonnými členy řídicích orgánů, by měly provádět jmenování pracovníků na uvedené pozice na základě komparativní analýzy kvalifikací každého z kandidátů při uplatnění jasných, genderově neutrálních a jednoznačných kritérií. V případě stejné kvalifikace by měla být dána přednost kandidátu méně zastoupeného pohlaví, přičemž uvedené požadavky by se měly uplatnit ve všech fázích výběrových řízení.

Nová norma by měla platit do roku 2028 a měla by se týkat všech kotovaných obchodních společností v EU. Jinak řečeno, neměla by se tedy vztahovat na nekotované obchodní společnosti a malé a střední podniky (tj. s méně než 250 zaměstnanci a ročním obratem do 50 mil. €), přestože zpravodajové návrhu z FEMM a JURI o to usilovali. Norma by se ale měla vztahovat i na kotované společnosti, kde je žen celkově méně než 10% (např. v ocelářství, přestože Komise to nepožadovala). Členské státy by také měly stanovit „přiměřené a odrazující sankce“ pro ty společnosti, jež budou směrnici vázány, ale nedodrží ji. Mezi takové sankce by měly patřit pokuty, nemožnost ucházet se o veřejné zakázky či prostředky ze strukturálních fondů (na žádost FEMM a JURI), popř. anulování jmenování nebo volby člena nevykonného orgánu v rozporu s normou.

Sporné body

Návrh je kontroverzní z mnoha úhlů pohledu. Nejenže představuje pokus o legalizaci vysoce politické otázky rovnou na úrovni EU, ale současně dává členským státům planou naději, že si budou moci novou normu implementovat podle svých možností. Návrh je koncipován tak restriktivně, že to reálně nebude možné. Otázkou také je, zda by výsledná (do značné míry symbolická) směrnice byla skutečně implementovatelná, popř. jak by probíhaly soudní spory na ní založené.

Pozice ČR

Pokud jde o ČR, ta si vede [ve stávajících statistikách](#) relativně dobře: zastoupení žen mezi nevykonnými členy řídicích orgánů společností kotovaných na burze přesahuje průměr EU a roste, v případě výkonných členů řídicích orgánů je ale ČR podprůměrná.

ČR nepatří mezi zastávce nové legislativy, stejně jako např. Velká Británie, Dánsko, Švédsko, Nizozemsko, Malta, Maďarsko, Litva a Lotyšsko. Komisi naopak podporují kromě řady poslanců EP např. Španělsko, Francie, ale údajně i Bulharsko.

Další vývoj

Zástupci FEMM a JURI dostali mandát vyjednávat s reprezentanty členských států v Radě, je

ale otázkou, zda se jim podaří dosáhnout kompromisu již v prvním čtení.

Zástupci Rady a EP se shodli na pravidlech imigrace sezónních pracovníků ze třetích zemí

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem sezónního zaměstnání (KOM(2010)379)

Zástupci [Rady](#) a EP se 29. 10. 2013 [shodli](#) na pravidlech imigrace sezónních pracovníků ze třetích zemí do EU. Komise to okamžitě [přivítala](#).

Kontext

Komise [návrh směrnice](#) předložila v červenci 2010 (více v příspěvku „Komise znovu podpořila imigraci pracovníků ze třetích zemí do EU“, [Monitoring červenec/srpen 2010](#)). Již v roce 2005 předložila [plán](#) politiky v oblasti legální migrace. Jedním z jeho důsledků je [směrnice č. 2009/50](#) (tzv. směrnice o modré kartě) týkající migrace vysoce kvalifikovaných pracovníků. Rada ji přijala v květnu 2009.

Obsah

[Návrh](#) se týká občanů třetích zemí, kteří přicházejí do EU za účelem sezónního zaměstnání na dobu určitou (zejm. pozice v zemědělství, zahradnictví a cestovním ruchu bývají podle Komise ze strany pracovníků z EU neobsazeny). Text zavádí zvláštní postup pro vstup a pobyt sezónních pracovníků ze třetích zemí a vymezuje jejich práva (na žádost EP také např. na ubytování). Zároveň obsahuje podněty pro „cirkulační migraci“, aby se zamezilo tomu, že se z dočasného pobytu stane pobyt trvalý.

Návrh mj. stanoví jednodušší vstupní postup (do 90 dní) na základě společných definic a kritérií (např. existence pracovní smlouvy nebo závazná nabídka práce, která specifikuje plat); stanoví časový limit pro sezónní práci v EU (5–9 měsíců ročně); a stanoví vícesezní povolení, nebo zjednodušený postup pro opětovný vstup na více po sobě jdoucích sezón. V určitých ohledech (jako je svoboda sdružování a spolčování, sociálního zabezpečení, starobní důchody, na něž byl získán nárok v souvislosti s příjmem, přístup ke zboží a službám) poskytuje text sezónním pracovníkům právo na rovnocenné zacházení jako u státních příslušníků členských států. Na druhou stranu ponechává členským státům EU svobodu, aby uplatnily „test trhu práce“, definovaly pojem sezónní práce a rozhodly, kolik sezónních pracovníků přijmou (návrh neupravuje právo na přijetí; pokud tak ale již učiní, musejí však ony

i příslušní zaměstnavatelé respektovat normy, jinak mohou čelit sankcím).

Sporné body a pozice ČR

Otázka preferenčního přístupu k imigrantům ze třetích zemí byla dlouho předmětem kritiky ze strany nových členských států EU, na něž se do 30. 4. 2011 vztahovalo přechodné období na volný pohyb pracovních sil, zvláště za situace, kdy se předložené návrhy věnovaly maximálně desítkám tisíc potenciálních pracovníků ze třetích zemí (16–20 tis. vysoce specializovaným zaměstnancům a cca 100 tis. sezónním pracovníkům).

Na druhou stranu právě v ČR je kromě Kypru, Řecka, Rakouska a Itálie nejméně těch, kteří jsou ochotni cestovat za prací (pouze 11 %); pokud jde o studium či praxi, je toto číslo ještě nižší (5 %). Výjimkou jsou mimořádné okolnosti (nezaměstnanost). V daném případě připouští možnost vycestovat do zahraničí 37 % Čechů.

Další vývoj

Norma by měla být po schválení v EP (v LIBE v listopadu 2013 a v plénu v lednu 2014) a v Radě a implementována do 30 měsíců.

ZEMĚDĚLSTVÍ

Přechodné období pro reformu SZP v roce 2014 – dohoda institucí EU uzavřena

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví některá přechodná ustanovení o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a kterým se mění nařízení (EU) č. [...] [nařízení o rozvoji venkova], pokud jde o zdroje a jejich rozdělení v roce 2014, a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 73/2009 a nařízení (EU) č. [...] [nařízení o přímých platbách], (EU) č. [...] [horizontální nařízení] a (EU) č. [...] [nařízení o jednotné společné organizace trhů], pokud jde o jejich použití v roce 2014 (KOM(2013) 226)

Instituce EU se v říjnu 2013 shodly na attributech přechodného období reformy společné zemědělské politiky v roce 2014. Členské státy tak získají potřebný čas na implementaci nových opatření. Nový systém přímých plateb včetně nově stanovených podmínek pro ochranu životního prostředí (tzv. ozeleňování) bude v rámci reformy společné zemědělské politiky pro léta 2014–2020 zaveden až od roku 2015.

Kontext

Nedorešená situace v oblasti zemědělské reformy vedla v dubnu 2013 EK k tomu, že Radě předložila [návrh](#), který se týká přechodných opatření v rámci SZP pro rok 2014 (více v příspěvku „EK vydala návrh týkající se přechodných opatření v rámci SZP pro rok 2014 a Rada dále jednala o reformách SZP a SRP“, [Monitoring duben 2013](#)).

Důvodem pro zveřejnění návrhu na úpravu přechodného období byla především snaha řešit situaci, v níž se sice podařilo dosáhnout shody Rady a EP před začátkem roku 2014, členské státy ale nestihnou do té doby uzpůsobit svoji legislativu a administrativu novým pravidlům. Aby se zabránilo chaosu, bylo nutné naplánovat určité přechodné období především v oblasti vyplácení přímých plateb předtím, než bude zaveden nový systém na základě reformy. Z hlediska ČR a většiny dalších států někdejšího východního rozšíření EU je přitom důležité, že minimálně pro rok 2014 bude prodloužen stávající systém SAPS.

Odpovědné instituce EU nenašly finální shodu na konečné podobě reformy v oblasti SZP v dostatečném časovém předstihu. Nejen v případě finanční perspektivy 2014–2020, ale také u dlouho projednávané otázky reformy SZP nakonec EP, Rada a Komise dospěly k dohodě do konce června 2013 (více v příspěvku „Pravidla v oblasti zemědělství se od roku 2014 opět změní, EP, Komise a Rada se dohodly na reformě SZP“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)). Finální dohoda institucí EU byla ovšem stvrzena schválením ve výboru AGRI až 30. 9. 2013 (více v příspěvku „Poslední sporné body reformy SZP vyřešeny, výbor AGRI schválil reformní balíček“, [Monitoring září 2013](#)).

Přechodné období se má týkat především vyplácení přímých plateb a programů rozvoje venkova, které jsou momentálně připravovány na základě projednávané legislativy na úrovni jednotlivých členských států

Obsah

17. 10. 2013 došlo k dohodě o většině neuzavřených otázek na třístranném jednání Evropské komise, EP a Rady. Poslední problematické body byly [vyřešeny](#) během jednání litevského předsednictví s EP na jeho plenárním zasedání ve Štrasburku 23. 10. 2013.

Nová opatření podmiňující nárok na přímé platby a související s požadavky na ozeleňování, stejně jako např. podpora mladým farmářům, nevstoupí v platnost před rokem 2015. Tato opatření totiž s sebou přinesou nezanedbatelné (a též kritizované) administrativní požadavky, kterým se budou muset přizpůsobit zejm. platební agentury v členských státech.

Jedním z projednávaných návrhů byla i zpráva Alberta Desse, který doporučil, aby účinnost tzv. „ozeleňovacích“ opatření byla odložena o další rok, tzn. od 1. 1. 2016. To však odmítl jak výbor AGRI, tak plénum EP i Rada.

Redistribuční platby na první hektary, které umožní členským státům přesunout 30 % z přiděleného objemu pro daný členský stát menším zemědělcům, budou aplikovány dříve, než se EU původně dohodla, a to již od 1. 1. 2014.

Členské státy budou moci mírně navýšit objem finančních prostředků v roce 2014 na platby vázané na produkci z 3,5 % na 6,5 %. Od začátku roku 2014 bude rovněž umožněn přesun finančních prostředků členských států mezi jednotlivými pilíři SZP.

Na konci října 2013 byla dosažena dohoda o posledních 2 sporných bodech přechodných opatření. Rada dala souhlas pozměňovacímu návrhu EP, podle kterého budou členské státy moci lineárně snížit přímé platby za rok 2014 vzhledem k dodržení národních stropů s možností udělit výjimku u přímých plateb nižších než členským státem stanovená hranice, maximálně ovšem 5 tis. €. EP ustoupil ve svém návrhu, který by umožňoval poskytovat veřejnou podporu sektoru drůbeže nad rámec podpory EU.

Další vývoj

Výbor AGRI hlasoval o přechodných opatřeních na zasedání 4. 11. 2013, následovat bude hlasování pléna EP a Rady. Souhlas Rady ministrů pro zemědělství se očekává na jejich zasedání v listopadu 2013. Legislativní proces je nutné dokončit do konce roku 2013 tak, aby přechodná opatření mohla být účinná od 1. 1. 2014.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Snížení emisí CO₂ z dodávek a nových osobních aut je stále v jednání

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 443/2009 za účelem vymezení způsobů, jak dosáhnout cíle snížení emisí CO₂ z nových osobních automobilů do roku 2020 (KOM(2012)393)

Ministři životního prostředí EU podleli tlaku Německa a na svém [zasedání](#) 14. 10. 2013 odložili přijetí červnové dohody s EP ohledně omezení emisí CO₂ u nových osobních aut.

Kontext

Komise [návrh](#) na další snížení CO₂ z osobních automobilů předložila v červenci 2012 (více v příspěvku „Komise chce další snížení emisí CO₂ z osobních

aut a dodávek“, [Monitoring červenec/srpen 2012](#)). V současnosti platí 2 relevantní normy: nařízení č. 443/2009 (jež se týká snižování emisí CO₂ z osobních automobilů) a nařízení č. 510/2011 (týkající se lehkých užitkových vozidel, tzv. dodávek). Pro dodávky dnes platí závazný cíl průměrných emisí z nových vozů (vyráběných jedním výrobcem) 175 g/CO₂/km. Dosaženo by jej mělo být v roce 2017 (v roce 2012 průměrné emise z nových dodávek činily 180,3 g/CO₂/km) (více v příspěvku „Další snížení emisí CO₂ z dodávek do roku 2020: Rada a EP dosáhly kompromisu“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)).

Obsah a sporné body

U nově vyrobených osobních aut v EU mělo dojít ke snížení emisí CO₂ na 95 g/km v roce 2020, v roce 2015 to bude ještě 130 g/km. Jednání se odsouvají a hrozí, že nová pravidla nebudou přijata do roku 2015, kdy končí stávající emisní cíle. Všechny nové vozy by podle nového nařízení nemohly do ovzduší průměrně vypustit více než 95 g/km (což je o 40 gramů méně než dnes). Tento cíl by znamenal také údajné snížení spotřeby paliva z dnešních v průměru 6l na 4l/100 km. V případě lehkých užitkových automobilů (dodávek) by se měly emise snížit na 147 g CO₂/km (o 34 g méně než v roce 2010) (více v příspěvku „Další snížení emisí CO₂ z dodávek do roku 2020: Rada a EP dosáhly kompromisu“, [Monitoring červenec/srpen 2013](#)). Návrh by měl platit od roku 2020, přičemž se počítá, že jej v prvních měsících splní přibližně 80 % nových vozidel.

Německo pod tlakem svých automobilek požaduje pozdržení platnosti normy o 4 roky: v každém roce (po roce 2020) by mělo dojít k 5% zlepšení, přičemž plného naplnění by nová norma měla dojít v roce 2024.

Komise tento návrh nevíta. Návrh Německa podpořila ČR, Slovensko, Polsko, Maďarsko, Velká Británie, Estonsko a Portugalsko. Francie a Španělsko nebyly otevřeně proti. Proti se postavila hlavně Itálie. Největší obavy mají výrobci z finanční náročnosti nových opatření a vývoje a tvrdí, že dosud nejsou plně vyvinuty nové technologie. Vývoj jednoho vozu trvá v průměru 7 let.

Další vývoj

Německo žádá, aby Rada počkala na jednání s EP, které by proběhlo během prvního čtení v nejbližší možné době. Změněný návrh by podle představ Německa a jeho podporovatelů totiž musel jít do druhého čtení, čímž by se jeho projednávání posunulo do roku 2014.

Komise reagovala na celosvětové tržní opatření uplatňované na emise z mezinárodní letecké dopravy

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství s cílem provést do roku 2020 mezinárodní dohodu o uplatňování jednotného celosvětového tržního opatření na emise z mezinárodní letecké dopravy ([KOM\(2013\)722](#))

Návrh směrnice z 16. 10. 2013 zahrnující doplnění letecké dopravy do evropského systému obchodování s emisními povolenkami (EU ETS) omezil účinnost normy na vnitrostátní lety a vzbudil smíšené reakce jak ze strany EP, tak environmentálních organizací.

Kontext

Od počátku roku 2012 jsou emise z mezinárodní letecké dopravy zahrnuty do systému emisních povolenek v EU ETS. Letecké společnosti obdrží určitý počet obchodovatelných povolenek na rok. [Legislativa](#) z roku 2008 zahrnuje jak evropské, tak neevropské společnosti.

4. 10. 2013 [zveřejnila](#) ICAO záměr vytvořit do roku 2020 jediné celosvětové tržní opatření uplatňované na emise z mezinárodní letecké dopravy. Na dalším zasedání ICAO v roce 2016 dojde k finalizaci tohoto záměru. Opatření by měla obsahovat jak technické, tak operační prvky. Podle Komise se jedná o výsledek její dlouhodobé práce. Podle ICAO se dnes letecká doprava podílí na výši světových emisí 3 %. Podle zpráv by tato hodnota mohla stoupnout do roku 2050 až na 6 %. EU na to reagovala návrhy upravit stávající podobu EU ETS. Návrh směrnice navazuje na [rozhodnutí č. 377/2013](#), které bylo přijato s cílem podpořit zaujetí globálního postoje prostřednictvím ICAO.

Zpravodajem návrhu byl ve výboru ENVI určen Peter Liese (EPP).

Obsah

Hlavní rysy revidovaného systému ETS jsou tyto:

Plně pokryty zůstávají lety mezi letišti v EHP, stejně jako v rámci původní směrnice a rozhodnutí č. 377/2013.

Vyňaty budou lety do třetích zemí a ze třetích zemí, které nejsou zeměmi rozvinutými a které produkují méně než 1% celosvětových emisí z letecké dopravy (vyřazeny budou linky přibližně do 80 zemí).

Vyňaty budou i přelety zemí EHP a emise z letů mezi letišti ve třetích zemích a letišti v EHP nacházejícími se na evropských závislých územích a lety na letiště a z letišť v EHP a na těchto územích.

K letům do třetích zemí a ze třetích zemí se od roku 2014 přičítají emise vyprodukované v rámci zemí EHP. Navrhuje se zjednodušený postup ke stanovení příslušného podílu emisí z daného letu, na který se systém ETS vztahuje. Cílem návrhu je umožnit provozovatelům pro účely dodržení právních předpisů výběr z různých přístupů k metodice monitorování, vykazování a ověřování (MRV).

Členské státy upraví přiděly povolenek na roky 2013–2020 v souladu s podíly stanovenými v příloze směrnice. Úměrně tomu se upraví počet povolenek dražených členskými státy.

Směrnice snižuje administrativní zátěž pro malé dopravce. Nebudou tedy prováděny zásahy vůči provozovatelům letadel v neobchodní letecké dopravě, pokud jde o emise malých provozovatelů letadel, kteří do ovzduší vypouštějí méně než 1 000 tun CO₂ za rok. To podle předpokladů sníží počet provozovatelů letadel podléhajících regulaci členských států přibližně o 2 200, což představuje 0,2% emisí.

Podle Komise je přínos pro životní prostředí hlavně v tom, že dává podnět k vytvoření celosvětového tržního opatření, které bude pokrývat celkové emise z mezinárodní letecké dopravy od roku 2020. Do roku 2050 chce EU snížit tyto emise na polovinu v porovnání s rokem 2005. Systém EU ETS údajně pomůže v období 2013–2020 snížit emise o 250 mil. tun CO₂. EP uvítal, že se směrnice dotkne až 50% letů mezi letišti v EU a ve třetích zemích. Předchozí legislativa to neumožňovala. V dubnu 2014 vyprší roční odložení účinnosti předchozí legislativy a do systému budou moci být zahrnuty všechny příchozí i odchozí lety v rámci EU. Do té doby musí EU schválit legislativu novou, tedy tento návrh. Podle environmentální organizace T&E je pozměněná směrnice neambiciózní a nezaručuje, že v roce 2016 ICAO dodrží svoje závazky. V této podobě bude podle T&E pokrývat jen 35% emisí oproti původnímu návrhu.

Další vývoj

Komise chce, aby EP a Rada návrh schválili do března 2014 a letečtí provozovatelé měli jasno a nemuseli do 30. 4. 2013 vyřadit emisní povolenky na mezinárodní lety do a ze třetích zemí z roku 2013. Členské státy budou muset směrnici implementovat do svých právních řádů do 3 měsíců poté, co vstoupí v platnost.

VE ZKRATCE...

Reforma pojišťovnictví se odkládá na rok 2016

Komise [navrhla](#) již podruhé odložit účinnost směrnice Solvency II ([č. 2009/138](#)) o 2 roky, tj. na 1. 1. 2016. Solvency II zakládá nový systém dohledu nad evropskými pojišťovnami a zajišťuje jejich lepší solventnost. V současné době je však mezi EP a Radou v jednání legislativní návrh (tzv. [Omnibus II](#)), který významně pozměňuje obsah Solvency II, ale nestihne být uveřejněn v Úředním věstníku EU před 1. 1. 2014. Odkladem účinnosti směrnice chce EK zamezit právní nejistotě pro pojišťovny, zajišťovny a orgány dohledu a umožnit jim se včas přizpůsobit změnám v ní obsažených. Oddálena byla také transpozice směrnice do vnitrostátních předpisů, a to do 31. 1. 2015. Nová pravidla obsažená ve směrnici Solvency II jsou nezbytná pro zajištění stabilního, bezpečného a důvěryhodného pojišťovnictví, schopného poskytovat udržitelné pojistné produkty a podporovat reálnou ekonomiku pomocí dlouhodobých investic a větší stability. Komise návrh na změnu směrnice – tedy Omnibus II – předložila v lednu 2011, aby zohlednila novou architekturu dohledu v oblasti pojišťovnictví (zřízení Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění EIOPA) a vstup Lisabonské smlouvy v platnost. Aby se Solvency II stala plně funkční, musí Komise rovněž vydat značný počet aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, jež stanoví důležité údaje o různých technických záležitostech. Mnohá z těchto pravidel ale navazují právě na návrh Omnibus II a Komise je nemůže předložit dříve, než bude směrnice Omnibus II vyhlášena. Rada a EP však musí nejdříve najít kompromis v otázce zacházení s pojišťovacími produkty s dlouhodobými zárukami (long-term guarantees; LTG). Solvency II je založena na 3 pilířích. První kvantitativní pilíř vychází z tržního ocenění aktiv a závazků pojištěn a obsahuje pravidla pro výpočet technických rezerv, regulatorních kapitálových požadavků a požadavky na jejich investiční politiku. Směrnice pro jednotlivé typy pojištění a zajištění stanoví pevnými částkami minimální hranici kapitálového požadavku, pod níž by zdroje neměly klesnout. Nová pravidla kapitálové přiměřenosti by měla lépe odrážet rizika, která pojišťovny a zajišťovny podstupují, a zajistit jejich dostatečné pokrytí. Druhý kvalitativní pilíř

předepisuje pojišťovně základní strukturu řídicího a kontrolního systému a klíčové funkce, které musí zřídit. Pojišťovny musí provést vlastní vyhodnocení rizik a solventnosti z pohledu dlouhodobější obchodní strategie (tzv. ORSA). Pilíř třetí klade důraz na pravidelnou kontrolu a transparentnost pojišťoven, jež budou muset zveřejnit řadu informací (jak řídí rizika či jak jsou kapitálově vybaveny). Součástí požadavků je rozsáhlé a podrobné podávání zpráv orgánům dohledu. Pro dozor nad skupinami budou zřízena tzv. kolegia orgánů dozoru zajišťující lepší koordinaci postupů mezi dozorovými orgány mateřské společnosti a orgány dozoru jejich dceřiných společností. Odložení účinnosti směrnice Solvency II musí ještě schválit EP a Rada.

Komise chce vyhodnotit překážky bránící přístupu k regulovaným povoláním

Komise 2. 10. 2013 [oznámila](#), že hodlá (v souladu s čl. 59 revidované [směrnice č. 2005/36](#) o uznávání odborných kvalifikací, pozicí Evropské rady z března 2012 a postojem pléna EP z června 2012; více v příspěvku „Rada a EP se dohodly na změnách uznávání odborných kvalifikací“, [Monitoring červen 2013](#)) vyhodnotit vnitrostátní předpisy o přístupu k povoláním, jejichž provozování je podmíněno získáním zvláštní kvalifikace nebo jejichž specifické označení je chráněno (např. farmaceuti nebo architekti), neboť „přehnaně omezující podmínky přístupu k některým povoláním (...) mohou odrazovat mladé lidi od vstupu na trh práce, nebo jim dokonce v tomto vstupu bránit“. Cílem je vyšší mobilita kvalifikovaných odborníků na jednotném trhu a přeshraniční poskytování odborných služeb. Každý členský stát bude muset do května 2014 nahlásit seznam povolání, která reguluje, včetně povolání na regionální úrovni (celkem je takových povolání v EU až 740 a vykonává je 26 mil. osob, které generují 9% HDP EU, přičemž největší problémy s regulací Komise údajně zaznamenává v Itálii, Francii, Rakousku, Polsku, ČR, ale i v Německu). Komise pak tento seznam [zveřejní](#), aby bylo jasné, která povolání a za jakých podmínek jsou v kterých zemích regulována. Nadto by měly členské státy do února 2015 vzájemně vyhodnotit (tedy potenciálně, ale ne nutně zrušit) překážky, které zavedly a které

přístup k určitým povoláním (pracovně rozděleným do [2 skupin](#)) omezují.

Komise zahájila veřejnou konzultaci týkající se crowdfundingu

Evropská komise 3. 10. 2013 [zahájila](#) veřejnou konzultaci týkající se přínosů, rizik a návrhů na optimální legislativní úpravu crowdfundingu, jelikož jeho regulace, daňový a sociální rámec dohledu jsou v členských státech EU rozdílné. Crowdfunding je nová, alternativní, stále důležitější forma financování, a to zejména tzv. start-upů a projektů malého a středního podnikání, které má často problém dosáhnout na bankovní půjčky. EK hledá půdu pro jednotný rámec na evropské úrovni zahrnující ty, kteří crowdfunding vyvíjejí, i ty, kteří jej využívají jako prostředek financování. Zainteresované subjekty se [mohou vyjádřit](#) do 31. 12. 2013. Komise se prostřednictvím veřejné konzultace chce zejména ujistit, že crowdfunding není jen momentální trend, ale udržitelný zdroj financování podnikatelských projektů na evropském trhu. V návaznosti na to by chtěla zajistit záruky a získat důvěru lidí pro tento nový druh financování. Cílem konzultace je shromáždit údaje o potřebách účastníků trhu a identifikovat ty oblasti, kde by regulace na evropské úrovni měla přidanou hodnotu. Crowdfunding je způsob získávání peněz formou sbírky na určitý inovativní, umělecký či sociální projekt (nejedná se však o charitu), a to dvěma způsoby: první je založen na systému dárců, kteří za své finanční příspěvky krom dobrého pocitu na oplátku nic nezískají; druhá varianta je založena na určité „symbolické“, většinou nefinanční odměně (např. poděkování v titulcích na konci filmu, ale dá se také využít k reklamním účelům). Nejedná se však o klasickou formu investic, dárce nezíská žádný podíl na zisku, navíc s sebou nese také určitá rizika (jako například nevyužití darovaných peněz na dané účely). Trend crowdfundingu se značně rozšířil zejména s finanční krizí, kdy se snížila ochota bankovního sektoru půjčovat, a přístup k financím se tak stal obtížnějším. V roce 2012 dosáhl crowdfunding objemu 735 mil. € (a nárůstu o 65 % oproti předchozímu roku).

Evropský semestr 2014 se blíží

Před zahájením evropského semestru pro rok 2014 v listopadu 2013 [přijala](#) Rada pro všeobecné záležitosti 6. 10. 2013 souhrnnou zprávu hodnotící jeho loňský průběh, doplněnou o návrhy na vylepšení fungování tohoto mechanismu. Obecně zpráva vidí oproti roku 2012 zlepšení, v rámci Rady se podařilo důkladněji a vyváženěji posoudit doporučení pro jednotlivé země a lépe uskutečnit horizontální dohled. Časová tíseň však měla výrazný dopad na

poslední fázi semestru. V následujícím semestru by členské státy měly urychlit provádění doporučení s cílem pokročit v reformní agendě a podpořit objektivující se hospodářské oživení. Komise má průběžně zlepšovat dialog s členskými státy v rámci přípravy návrhů doporučení pro jednotlivé země a zajistit, že tyto návrhy budou dostatečně konkrétní, avšak nikoli příliš preskriptivní, aby tak zůstal dostatečný prostor pro sociální dialog a obecněji pro vlastní odpovědnost daného státu. Členské státy mají zintenzivnit zapojení zástupců na politické úrovni, včetně vnitrostátních parlamentů, sociálních partnerů a jiných stran. Komise má také zvážit možnost poskytování stručného přehledu o stavu provádění doporučení pro jednotlivé země v příslušných členských státech. Zpráva také doporučila, aby se Komise v roční analýze růstu a v návrzích doporučení pro jednotlivé země soustředila na otázky s největším přímým dopadem na růst a zaměstnanost. Zpráva podpořila návrh Komise z jejího sdělení o sociálním rozměru hospodářské a měnové unie, že sociální rozměr by měl být lépe začleněn do postupu při makroekonomické nerovnováze. Je také možné, že v závislosti na pokračujících jednáních o prohloubení hospodářské a měnové unie může nastat potřeba přezkoumat i celkový harmonogram evropského semestru. Evropský semestr [byl](#) v říjnu 2013 také tématem plenárního shromáždění EP. Dle jeho vyjádření se dá spousta aspektů semestru zlepšovat. Zaprvé by měl vzít v úvahu růst, zaměstnanost, investice a sociální otázky. EP vůbec vyzval Komisi k začlenění sociální dimenze, která byla v zemích narušena rozpočtovými škrty, do HMU. Komise by také měla posoudit sociálních dopady reformních doporučení státům. Poslanci navíc upozornili, že pouze 15 % doporučení v roce 2012 bylo nakonec vládami realizováno. Je naléhavé řešit vysokou nezaměstnanost, a to například investicemi do vzdělávání a financováním ekonomiky, zejména malých podniků na periferii EU. Členské státy by při přípravě národních reformních programů měly více zapojit národní parlamenty, sociální partnery a občanskou společnost. EP též vyzval k větší transparentnosti fungování ESM a euroskupiny. Pro větší konvergenci ekonomik navrhuje mj. vytvoření nástroje konkurenceschopnosti a konvergence, který by státům vyplácel prostředky na zmírnění krátkodobých dopadů reforem.

Rada přijala obecný přístup k návrhu směrnice proti padělání bankovek

Rada [přijala](#) na svém zasedání 8. 10. 2013 obecný přístup, který poskytne základní podklad pro vyjednávání s EP, aby se brzy dospělo k finální podobě textu směrnice. Komise v únoru 2013 [navrhla](#)

[směrnici](#), podle které by členské státy měly uvalit přísnější trestní sankce (včetně vězení) na padělatele eura. Směrnice posiluje přeshraniční spolupráci při vyšetřování padělání. Komise odhaduje, že od zavedení eura v roce 2002 stálo padělání eurozónu přes 500 mil. €. V současné době jsou v oběhu na světě bankovky v hodnotě 913 mld. €, mince v hodnotě 16 mld. €. Nejčastěji jsou padělány bankovky v hodnotě 20 € a 50 €. Nová směrnice požaduje, aby členské státy přijaly taková opatření, která povedou k efektivnějšímu odhalování těchto padělků a budou se moci rovnat opatřením k potírání organizovaného zločinu (více v příspěvku „Komise navrhuje přísnější tresty pro padělatele eura“, [Monitoring únor 2013](#)). K návrhu se rozhodlo připojit Irsko, Velká Británie a Dánsko se účastnit nebudou.

EP podpořil přísnější pravidla proti únavě posádek letadel

Plénum EP [podpořilo](#) po Radě [návrh](#) prováděcího nařízení Komise. Plénum tak nevyslyšelo odmítavé stanovisko výboru TRAN. Ten [odmítl](#) 30. 9. 2013 návrh Komise kvůli námitkám představitelů pilotů a odborů, které požadují významnější zpřísnění stávající regulace EU, než představila Komise (více v příspěvku „TRAN odmítl přísnější pravidla proti únavě posádek letadel“, *Ve zkratce...*, [Monitoring září 2013](#)). Opatření vedoucí ke zvýšení bezpečnosti leteckého provozu, jako jsou povinné přestávky posádek letadel na odpočinek, maximální délka nočních letů či délka pohotovostního režimu posádky, budou [zprísněny](#). Podle schváleného návrhu Komise, která společně s Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví (EASA) revizi stávajícího nařízení několik let připravovala, budou například noční lety omezeny na maximálně 11 hodin, celkový čas by neměl překročit 16 hodin při součtu leteckého provozu a letové zálohy na letišti. Vzhledem k tomu, že návrh je projednáván v rámci komitologie, EP a Rada mohou prováděcí nařízení Komise pouze schválit, nebo odmítnout, nesmí ovšem přijmout pozměňovací návrhy. Členské státy v Radě návrh Komise [podpořily](#) již v červenci 2013. Pokud by EP hlasoval proti návrhu Komise, nadále by platila stávající měkká úprava, dokud nepřijde Komise s novým návrhem. Ta ovšem již dopředu avizovala, že tak určitě neučiní do konce svého mandátu na jaře roku 2014.

EP dal zelenou novým pravidlům ochrany zdraví u vepřového masa

Pro označení zdravotní nezávadnosti vepřového masa při porážce zvířat bude stačit, pokud oficiální veterináři provedou jednoduchou vizuální kontrolu. Vykonání systematického řezu či prohmátání tak

nebude povinné. [Rozhodl](#) o tom 9. 10. 2013 EP na základě [návrhu](#) Komise. Plénum EP nesouhlasilo se stanoviskem výboru ENVI, který návrh Komise odmítl z důvodu obavy o snížení bezpečnosti potravin. Opuštění tradičního průběhu kontrol zdravotní nezávadnosti a jejich zmírnění Komise navrhla na základě doporučení Evropského úřadu pro bezpečnost potravin. Ten totiž varoval, že vykonávání systematického řezu či prohmátání s sebou nese riziko kontaminace vzhledem k tomu, že zahrnuje důkladné prošetření tkání. Přes zmírnění pravidel budou veterináři moci nadále provést systematický řez či prohmátání v případě, že data o původu, předchozí kontroly či vizuální kontrola odhalí možná rizika pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat. Zemědělské organizace toto opatření vítají a podporují, aby Komise zavedla mírnější pravidla i u dalších živočišných druhů.

Civilní ochrana EU bude zajištěna i po roce 2014

Členské státy 9. 10. 2013 souhlasily s návrhem rozhodnutí týkajícího se unijního mechanismu civilní ochrany ([KOM\(2011\)934](#)). Mechanismus má efektivněji řešit prevenci a následky jak přírodních, tak lidmi způsobených pohrom a neštěstí jak uvnitř, tak vně EU. Mechanismus bude efektivněji pracovat s hodnocením rizik a krizovým plánováním, stejně jako s plánováním řešení pohrom různého druhu. Bude vytvořena European Emergency Response Capacity. Členské státy předem a dobrovolně zveřejní, jakým způsobem mohou přispět k řešení dané krize. Do konce roku 2013 platí finanční nástroj civilní ochrany. Nová legislativa má zaručit financování mechanismu na dalších 7 let. Očekává se, že plénum EP návrh schválí na svém plenárním zasedání do konce roku 2013.

EP stvrdil kompromis týkající se změn uznávání odborných kvalifikací

Plénum EP 9. 10. 2013 [stvrdilo](#) poměrem 596:37:31 kompromis týkající se revize stávající [směrnice č. 2005/36](#) o uznávání odborných kvalifikací. Zástupci Rady a EP k němu dospěli v červnu 2013 a Coreper je schválil ještě v témže měsíci (více v příspěvku „Rada a EP se dohodly na změnách uznávání odborných kvalifikací“, [Monitoring červen 2013](#)). Komise krok EP okamžitě [přivítala](#) a [sumarizovala výhody nové normy](#). Na bázi dobrovolnosti (zainteresovaných profesních sdružení a/nebo členských států) by např. měl vzniknout tzv. evropský profesní průkaz (de facto zápis v online databázi) propojený s elektronickým systémem [IMI](#) a umožňující rychlejší uznávání odborných kvalifikací v cílové zemi. Nově by se měla uplatnit i zásada, že pokud dotčené

úřady členských států nevyřídí žádosti o uznání odborných kvalifikací ve stanovené lhůtě, měly by být uznány automaticky (tacitně). Do budoucna by měly být (na základě aktů Komise v přenesené pravomoci) zavedeny také „společné rámce odborné přípravy“ mající rozšířit počet kvalifikací, které by měly být uznávány automaticky (dnes se to týká jen 7 profesí – lékaři, stomatologové, lékárníci, zdravotní sestry, porodní asistentky, veterináři a architekti; viz také výše). Rada by měla kompromis schválit již jen formálně, nová směrnice by měla být implementována do 24 měsíců.

EP: Vodní skútry budou muset být ekologičtější

Plénum EP 9. 10. 2013 [stvrdilo](#) poměrem 626:17:11 kompromis z května 2013 týkající se [návrhu směrnice](#), která by měla napomoci snížit environmentální dopady používání plachetnic či vodních skútrů v EU, zejm. jejich emise oxidů dusíku (NOX), uhlovodíků a pevných částic, a to 20% - a v případě pevných částic o 34% – do 3 let od vstupu normy v platnost (v případě motorů do 15 kW vyrobených malým nebo středním podnikem do 6 let). Komise, která krok EP [přivítala](#), text předložila v červenci 2011 (více v příspěvku „Letní dávka ‚ekoopatření‘: automobily, plachetnice, vodní skútry a průmyslový kreozot“, [Monitoring červenec/srpen 2011](#)). Formálně by mělo dojít ke změně [směrnice č. 94/25](#) o sblížení předpisů týkajících se rekreačních plavidel (v délce od 2,5 do 24 m). Revize by měla také vyjasnit některé bezpečnostní požadavky na daná plavidla (např. by měla být klasifikována podle své odolnosti vůči povětrnostním podmínkám, síle větru a výšce vln, do tříd A–D, tj. nemělo by se jako dosud primárně přihlížet k tomu, kde je doporučováno jejich použití) a zpřísnit dohled nad jejich výrobou a distribucí (mj. zavedením označení CE). K revizi environmentálních standardů by Komise měla znovu přistoupit po 4 letech. Rada by měla kompromis schválit již jen formálně.

EP podpořil revizi směrnice EIA

Plénum EP 9. 10. 2013 podpořil poměrem 332:311:14 [návrh](#) na revizi [směrnice č. 2011/92](#) o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (tzv. směrnice EIA z anglického Environmental Impact Assessment), jež Komise předložila v říjnu 2012 (více v příspěvku „Komise předložila revizi směrnice EIA“, [Monitoring říjen 2012](#)). Původní směrnice EIA ([č. 85/337](#)) vznikla před více než 25 lety a Komise po [veřejné konzultaci](#) usoudila, že je třeba její zásadní změny. Norma je založena na principu, že projekty s očekávaným dopadem na životní prostředí (např. rafinerie,

elektrárny, úložiště jaderného odpadu, chemická zařízení, dopravní infrastruktura, spalovny ap.; viz Příloha I směrnice č. 85/377 ve znění směrnice č. 2011/92) by měly být posouzeny z hlediska svých environmentálních vlivů, ideálně se zajištěním přístupu veřejnosti. Revize podle Komise počítá s tím, že se při posuzování environmentálního dopadu bude zohledňovat, nakolik má daný projekt skutečně potenciál ohrožit životní prostředí (tj. menší a/nebo lokální projekty by měly být administrativou spojenou s EIA zatíženy méně). Neznamená to ale, že by se měla jakkoli snížit úroveň ochrany životního prostředí v EU, spíše by mělo dojít ke zpřesnění celkového procesu (jeho parametry by měly být definovány majoritně na úrovni EU jako obligatorní, např. forma hodnocení EIA, zohlednění nových témat jako klimatická změna, biodiverzita, prevence přírodním neštěstím, efektivní využívání zdrojů ap.) a zejm. časového harmonogramu EIA (který dnes neexistuje, a hodnocení EIA [vznikají](#) v rozmezí od 5 do 27 měsíců). EP nadto požaduje, aby se EIA vztahovala také na průzkum a těžbu břidlicového plynu a dalších nekonvenčních uhlovodíků (což Komise do původního návrhu nezahrnula, stejně jako explicitní požadavky na experty provádějící příslušný průzkum a sepisující studie). Rada s EP by se měly za mediace Komise (která výsledek jednání pléna EP [přivítala](#)) [pokusit dojednat kompromis](#) již v prvním čtení. Komise počítá s tím, že nová směrnice vstoupí v platnost v březnu 2014.

Bezpečnostní certifikace na železnicích EU: Rada chce zapojit i národní úřady

V evropském certifikačním systému na železnicích, jehož vytvoření [navrhuje](#) Komise v rámci tzv. čtvrtého železničního balíku, by měly být podle členských států zastoupeny vedle Evropské agentury pro železnice také národní úřady. [Dohoda](#) je součástí všeobecného přístupu Rady v souvislosti se čtvrtým železničním balíkem, na kterém ministři našli shodu 10. 10. 2013. Rada chce na rozdíl od [Komise](#) vytvořit hybridní systém bezpečnostní certifikace na železnicích, k jehož zavedení by navíc mělo dojít během prodlouženého přechodného období. Místo Komisí navrhovaného 2letého implementačního období státy prosazují prodloužení na 5 let. Zatímco v současnosti jsou bezpečnostní certifikáty v kompetenci jednotlivých členských států, ministři dopravy se dohodli na zavedení jednotného bezpečnostního certifikátu pro EU (více v příspěvku „Rada: Nové vlaky se na koleje dostanou rychleji, i když je budou schvalovat členské státy“, [Monitoring červen 2013](#)). Členské státy prosazují duální systém, ve kterém by Evropská agentura pro železnice fungovala jako

jedno správné místo pro bezpečnostní certifikaci železničních dopravců operujících ve více členských státech. V případě, že železniční dopravce působí v jednom členském státě, měl by mít na výběr, zda podá žádost k agentuře nebo k národnímu úřadu udělujícímu bezpečnostní certifikát. Vnitrostátní úřady se navíc mají podílet na posuzování nutném k vydání osvědčení o bezpečnosti v kooperaci s evropskou agenturou. Členské státy tak odmítají příliš rychlý postup Komise, která ve svém návrhu v podstatě opomíjí vnitrostátní úřady, a naopak preferují postupný přechod k jednotnému bezpečnostnímu certifikátu v EU. Vnitrostátní úřady mají mít navíc po přechodnou dobu poslední slovo v případě sporu s evropskou agenturou při zjištění bezpečnostního rizika na železnicích. Stále jsou ovšem otevřená jednání o technických aspektech včetně nařízení týkajícího se Evropské agentury pro železnice.

EP je pro zákaz těžkých kovů v bateriích od podzimu 2015

Plénum EP 10. 10. 2013 [podpořilo](#) poměrem 579:17:5 již dříve dojednanou revizi [směrnice č. 2006/66](#). V praxi by to mělo znamenat zákaz používání více než 0,002% kadmia v bateriích a akumulátorech bezdrátových elektrických zařízení (např. mobilní telefony či elektrické šroubováky) od 31. 12. 2016 a rtuti v knoflíkových bateriích (v nichž rtuť tvoří méně než 2% hmotnosti), v tomto případě po 21 měsících poté, co norma vstoupí v platnost (přičemž Komise by měla EP a Radě předložit zprávu o alternativách pro napájení naslouchátek pro nedoslýchavé). V obou případech by měli být koncoví uživatelé schopni baterie či akumulátory ze svých zařízení snadno odstranit (minimálně prostřednictvím servisu). V zásadě jde o zrušení výjimek, které obsahovala původní norma (stávající nikl-kadmiové baterie by mělo být možné používat výhradně v bezpečnostních systémech typu alarmů či v zdravotnických zařízeních). Kromě přínosu pro životní prostředí by nová pravidla měla snížit poptávku po těžbě kadmia o cca 10% (v porovnání s celosvětovou těžbou dnes). Směrnice by měla být implementována do 18 měsíců a neměla by se dotknout produktů, které již byly uvedeny na trh.

Komise chce zvýšit přeshraniční ochranu spotřebitelů, zahájila veřejnou konzultaci k revizi příslušného nařízení

Může koordinovanější přístup na úrovni EU pomoci sdílet zdroje a odborné znalosti a dosáhnout společných účinných donucovacích opatření proti nekalým praktikám poškozujícím spotřebitele a podniky v EU? To je klíčová otázka [veřejné konzultace](#), kte-

rou Komise [zahájila](#) 11. 10. 2013 a jež potrvá do 31. 1. 2014. Pokud se zainteresovaní aktéři vyjádří pro, lze očekávat předložení návrhu na revizi [nařízení č. 2006/2004](#), které propojuje vnitrostátní orgány pro ochranu spotřebitele do celoevropské sítě. Síť se zabývá porušováním právních předpisů EU, ke kterému dochází nejméně ve 2 zemích EU. Konkrétním příkladem je prodej na dálku (přes internet), kdy obchodník z jedné země oslovuje zákazníky v jiných zemích pomocí nelegálních a agresivních obchodních praktik. Komise by měla v roce 2014 předložit Radě a EP zprávu a navrhnout v dané věci konkrétní postup (změnit pravomoci vnitrostátních orgánů, zlepšit sběr a sdílení dat a/nebo metodologii jejich zpracování, zpřísnit sankce ap.). V pozadí těchto snah je podnítit fungování vnitřního trhu EU napříč hranicemi členských států. Otázkou je, zda toho lze dosáhnout právě zvoleným postupem (tedy primárně ochranou spotřebitele).

Evropský globalizační fond bude fungovat i po roce 2013

Coreper 14. 10. 2013 [souhlasil](#) s kompromisem, který byl dojednan litevským předsednictvím s EP 30. 9. 2013 ohledně prodloužení pravidel fungování Evropského globalizačního fondu (EGF), jenž tak bude akceschopný i po roce 2013. Fond bude fungovat v letech 2014–2020 mimo rozpočet EU s finančními prostředky ve výši 150 mil. €. Dohoda také rozšiřuje oprávněné příjemce pomoci o OSVČ, skupinu mladých lidí, kteří nejsou ani zaměstnání, ani nestudují, ale žijí v regionech schopných žádat o pomoc v rámci programu Iniciativa zaměstnanosti mládeže. EGF bude i nadále klást pozornost na podporu znevýhodněných skupin. Kompromis také stanovuje jednotnou míru spolufinancování ve výši 60%. Fond funguje od roku 2006 a má pomáhat nezaměstnaným (z důvodu globalizace) vrátit se zpět do pracovního procesu. ČR patřila v roce 2011 mezi státy, které se postavily proti snahám EGF pomáhat osobám, které ztratili práci kvůli finanční a ekonomické krizi. V březnu 2012 tato skupina chtěla EGF zcela zrušit. Po měsících byla jednání obnovena a dobrala se výše zmíněného kompromisu. Rada přijme nařízení týkající se EGF formálně do konce roku 2013.

ECB od listopadu 2013 začne hodnotit stabilitu bank v rámci příprav na SSM

Ministři financí členských zemí EU formálně [přijali](#) 15. 10. 2013 první pilíř bankovní unie – jednotný mechanismus dohledu (SSM). SSM ustanovuje centrální dohled ECB nad cca 130 největšími bankami participujících zemí, ve spolupráci s národní-

mi orgány bankovního dohledu těchto zemí. ČR je jedna ze čtyř zemí, které se SSM neúčastní. EBA má zajistit integritu a stabilitu bankovního sektoru v celé EU. ECB má nyní rok připravit se na svou novou úlohu (SSM vstoupil v platnost 4. 11. 2013, funkční má být od podzimu 2014). Aby nedošlo ke střetu zájmů, budou monetární pravomoci ECB striktně odděleny od pravomocí dohledu. V rámci ECB dojde k vytvoření orgánu dohledu, v němž budou mít všechny země SSM stejná hlasovací práva. Národní centrální banky budou nadále obstarávat záležitosti v oblasti ochrany spotřebitelů, boje proti praní špinavých peněz, platební služby nebo dohled nad bankami ze třetích zemí. Na poslední chvíli musela být formou prohlášení řešena námitka Velké Británie, která trvala na zárukách nových hlasovacích postupů v rámci EBA. Prohlášení stanovuje zvláštní hlasovací postupy, které mají chránit jak zájmy států účastnicích se, tak i čtyři země neúčastnící se SSM (tj. aby země účastnící se SSM nadměrně neovládly dohled v EBA). ECB již [oznámila](#), že od listopadu započne komplexní hodnocení bank, které potrvá 12 měsíců, než převezme plnou zodpovědnost za dohled v SSM. Během této doby se velké banky (ECB [zveřejnila](#) seznam těch, kterých se to týká) podrobí hodnocení rizik, přezkumu kvality aktiv a zátěžovému testu. Hodnocení má 3 cíle: zajistit kvalitnější informace o stavu bank (transparentnost); v případě potřeby zavést nápravná opatření a zabezpečení o celkové stabilitě a důvěryhodnosti bank. Zátěžový test provede EBA. Na konci budou zveřejněny souhrnné výsledky s případnými doporučeními. Ministři financí také diskutovali možnosti využití fondů při řešení problémů bank. Francie chce využít ESM jako záchranný fond v bankovní unii, s přímou rekapitalizací bank z ESM však nesouhlasí Německo. Dohody chtějí ministři dosáhnout v prosinci 2013.

Komise sníží přímé platby zemědělcům za rok 2013

Přímé platby za rok 2013 budou [sníženy](#) těm zemědělským podnikům, které obdrží dotaci vyšší než 2 tis. €. U těch má být podle návrhu Komise redukována částka překračující stanovenou hranici o 2,45 %. Ke snížení dojde v rámci mechanismu tzv. finanční disciplíny, o jehož použití rozhodla 16. 10. 2013 Komise. Platby budou sníženy kvůli vyšším odhadům výdajů rozpočtu na rok 2014 (ze kterého jsou platby hrazeny), než je strop prozatímně dohodnutý hlavami států EU pro rozpočet 2014. Celkově tak bude výplata přímých plateb snížena téměř o 903 mil. €. Přibližně polovinu této úspory Komise vyčlení na krizovou rezervu pro rok 2014, což je nový nástroj přijatý v rámci reformy společné

zemědělské politiky. Zbýlá část bude využita na postupné zavádění systému přímých plateb u nových členských států, které vstoupily do EU v roce 2007 a 2013 (Rumunsko, Bulharsko a Chorvatsko) a na které se mechanismus finanční disciplíny vztahovat nebude. Jedná se již o druhý [návrh](#) Komise na snížení přímých plateb poté, co Komise modifikovala svoje původní odhady výdajů (navrhla snížení o 4%). Pokud se členské státy v Radě neshodnou na přijetí nového návrhu Komise do 1. 12. 2013, zůstane v platnosti sazba 4 %. Jedná se přitom historicky o první použití nástroje finanční disciplíny od roku 2007, kdy byl zaveden. Snížení se vztahuje na přímé platby, u nichž byl termín pro podání žádostí stanoven na květen 2013. Jejich výplata bude probíhat od 1. 12. 2013. Již v září 2013 Komise rozhodla, že 50 % objemu schválených přímých plateb budou moci zemědělci čerpat již od 16. 10. 2013 (více v příspěvku „Přímé platby zemědělcům budou letos vyplaceny dříve“, Ve zkratce..., [Monitoring září 2013](#)).

Těžkotonážní kamiony by neměly jezdit přes hranice

Podle [zprávy](#) zpravodaje Jörga Leichtfrieda zveřejněné 16. 10. 2013 by provoz těžkotonážních kamionů měl být významně omezen. Odmítá [návrh](#) Komise revidující [směrnici č. 96/53](#), podle které by těžkotonážní kamiony až do 60 tun váhy a 25 metrů délky měly mít [povoleny](#) i přeshraniční pohyb (více v příspěvku „Komise: Na evropské silnice patří i těžkotonážní kamiony“, Ve zkratce..., [Monitoring duben 2013](#)). Zpravodaj naopak navrhuje zpřísnění stávajících pravidel tak, aby byl zakázán pohyb kamionů vážících více než 40 tun a delších než 18,75 metrů přes hranice, což dnešní právní úprava umožňuje. Jejich využití by tak mohlo být omezeno pouze na vnitrostátní provoz. Komise však upozorňuje, že v současnosti je přeshraniční pohyb těchto nákladních kamionů možný mezi státy, které provoz těchto typů vozidel povolují. Podle zpravodaje benevolentnější úprava ohrožuje cíl EU přesunout část přepravy zboží ze silnic na železnice, a vyžaduje proto vypracování posouzení sociálních i environmentálních dopadů tohoto opatření. O zprávě nyní bude hlasovat 5. 11. 2013 výbor TRAN. Rozhodnutí bude záležet zejména na frakci EPP, která nemá doposud jasné stanovisko. Proti přeshraničnímu pohybu těžkotonážních kamionů se staví frakce zelených a socialisté, souhlasí s ním naopak liberálové.

Komise představila seznam prioritních infrastrukturních projektů v dopravě a energetice

Komise 17. 10. 2013 [zveřejnila](#) mapu budoucí trans-evropské dopravní sítě (TEN-T), jejíž hlavní část

zahrnující silniční, železniční, leteckou, námořní a říční dopravu by měla fungovat od roku 2030, širší síť potom od roku 2050. Hlavní síť je [rozdělena](#) do 9 přeshraničních koridorů za účelem zabránění dosavadní praxe financování projektů TEN-T, kdy dominovaly priority jednotlivých členských států. Oproti minulosti bude kladen důraz především na posílení doposud slabého propojení západní a východní části EU (např. propojení německých přístavů se střední Evropou, vytvoření spojnice Praha–Norimberk–Frankfurt nebo Praha–Mnichov–Stuttgart). 80–85 % prostředků vyčleněných na dopravu v rámci Nástroje pro propojení Evropy (26 mld. €; CEF) bude určeno na projekty hlavní sítě, systém letecké dopravy (SESAR) a systém řízení železniční dopravy (ERTMS). Kofinancování ze strany EU poskytované formou výzev Komise se bude pohybovat pouze kolem 20 % (více v příspěvku „Nástroj pro propojení Evropy (CEF) vznikne, bude mít ale méně peněz“, Ve zkratce..., [Monitoring červenec/srpen 2013](#)). Komise již 14. 10. 2013 [zveřejnila seznam](#) 248 přeshraničních projektů veřejného zájmu v oblasti energetické infrastruktury (140 v sektoru přenosu elektrické energie a skladování, cca 100 v sektoru plynu), které jsou kvalifikovány pro žádost o čerpání finanční podpory EU a kterým bude zjednodušen povoloovací proces včetně jeho zkrácení z 10–12 let na 3,5 roku. Prioritní projekty tak budou moci čerpat z celkem 5,8 mld. € alokovaných pro odvětví energetiky (tzv. TEN-E) v letech 2014–2020 v rámci CEF, a to buď formou grantů pro projekty, které nejsou komerčně životaschopné, nebo finančních nástrojů prostřednictvím zejména EIB (např. zvýhodněné půjčky nebo projektové dluhopisy). Za 2 roky Komise aktualizuje seznam vzhledem k novým projektům.

Rada schválila revizi směrnice o transparentnosti emitentů cenných papírů

Směrnice [přijata](#) Radou 17. 10. 2013 aktualizuje požadavky transparentnosti pro emitenty cenných papírů na regulovaných trzích, zavedené v roce 2004. Směrnice má zajistit vysoký stupeň důvěry investorů v celé EU. Z toho důvodu budou muset emitenti cenných papírů na regulovaných trzích pravidelně zveřejňovat informace o jejich finančním stavu a významných účastech na hlasovacích právech. Návrh směrnice zjednodušuje přístup k získávání kapitálu malým a středním emitentům/podnikům na regulovaných trzích. Povinnosti vztahující se na všechny kótované emitenty by měly být přiměřenější právě s ohledem na velikost MSP, za předpokladu zajištění ochrany investorů a usnadnění přeshraničního přístupu k informacím. Nová opatření cílí na omezení

nadměrné byrokracie, jako je kupříkladu povinnost uveřejňovat průběžné zprávy vedení nebo čtvrtletní finanční zprávy, které MSP zbytečně zatěžují a navíc nepodporují dlouhodobé (vhodnější) investiční strategie. Směrnice má též zvýšit právní jistotu a účinnost při zveřejňování vlastnictví společností. Zpřesňuje ustanovení týkající se emitentů ze třetích zemí a odstraňuje nadbytečnou administrativní zátěž přeshraničních investorů tím, že harmonizuje režimy oznamování významných účastí na hlasovacích právech, čímž se má zabránit tomu, že některé členské státy jsou striktnější než ostatní. Směrnice také vymezuje, které druhy finančních nástrojů jsou touto úpravou pokryty, a stanovuje výpočet prahových hodnot pro oznamování významných účastí na hlasovacích právech. Dále jsou v návrhu upraveny sankce, které mají odrazovat od porušování pravidel transparentnosti. Směrnice harmonizuje právní rámce členských států ohledně správních sankcí a stanoví minimální společné standardy sankčních režimů (nezahrnuje trestní sankce). Členské státy by měly mít více prostoru pro dodatečné sankce, což jim má umožnit dostatečně silný rámec, který podpoří transparentnost trhů. Sankce by měly být ve většině případů zveřejňovány. Obsažen je také požadavek, aby kótované společnosti působící v odvětví těžby ropy, zemního plynu, nerostných surovin a dřevařského průmyslu, zveřejňovaly platby vládám v zemích, v nichž působí. Cílem je zajistit, aby vlády nesly odpovědnost za využívání těchto zdrojů, které mohou mít významný podíl na jejich příjmech.

Komise po ČR požaduje přijetí vnitrostátních opatření týkajících se energetické účinnosti v budovách

Komise 17. 10. 2013 [vyzvala](#) ČR a Rumunsko, aby zajistily soulad se závazky, jež vyplývají ze [směrnice č. 2010/31](#) o energetické náročnosti budov. Komise oběma členským státům zaslala odůvodněné stanovisko a požádala je, aby ji informovaly o implementaci směrnice, která měla být provedena do vnitrostátních právních řádů do 9. 7. 2012. Pokud členské státy do 2 měsíců nezačnou plnit své povinnosti, může na ně Komise podat žalobu u Soudního dvora EU. Podle směrnice musí členské státy zavést a uplatňovat minimální požadavky na energetickou náročnost budov, zajistit certifikaci energetické výkonnosti budov a vyžadovat pravidelnou inspekci systémů vytápění a klimatizačních systémů. Kromě toho norma požaduje, aby členské státy zajistily, že od roku 2021 budou všechny nové budovy budovami s téměř nulovou spotřebou energie. Předmětná směrnice není problematická jen pro ČR a Bulharsko: odůvodněná stanoviska již [byla zaslána](#) Itálii, Řecku, Portugalsku a Bulharsku (v lednu 2013),

Španělsku a Slovinsku (v dubnu 2013) Belгии, Německu, Finsku, Francii, Lotyšsku, Polsku a Nizozemsku (v červnu 2013) a Rakousku, Estonsku, Kypru, Litvě, Lucembursku, Maďarsku a Spojenému království (v září 2013).

Vrcholní představitelé EU a Kanady se shodli na společné obchodní dohodě

Předseda Evropské komise José Manuel Barroso a kanadský premiér Harper [dosáhli](#) 18. 10. 2013 politické dohody na klíčových oblastech chystané komplexní ekonomické a obchodní dohody (CETA) mezi EU a Kanadou. Dohoda má odstranit většinu celních tarifů, a průmysl tak očekává roční úsporu 500 mil. €. Cla budou odstraněna také u zemědělských a rybolovných výrobků, některé citlivé produkty (na kanadské straně mléčné výrobky a na straně EU hovězí, vepřové a kukuřice) budou omezeny celními kvótami. Dohoda umožní přístup i na trhy služeb (finančních, telekomunikací, energetiky a dopravy) a veřejných zakázek. Zvýšení objemu investic má být zajištěno silnější ochranou evropských investorů v Kanadě, jejich nediskriminací a rovným zacházením. Zlepšit se má také ochrana evropských práv duševního vlastnictví v Kanadě a ochrana zemědělských výrobků EU označením jejich původu. Dojde též ke sblížení technických standardů, například v oblasti automobilového průmyslu. Po uzavření dohody se očekává navýšení objemu obchodní výměny o 26 mld. € a zvýšení HDP EU o 12 mld. € ročně. K úplnému uzavření dohody zbývá ještě dořešit její technickou stránku a konečné schválení Radou a Evropským parlamentem. V říjnu 2013 Rada schválila mandát, který Komisi umožňuje započít negociace o investiční dohodě s Čínou. V [jednání](#) jsou také dohody například s USA, Japonskem a státy regionu ASEAN.

Kontrola radioaktivních látek v pitné vodě se zpřísní

Rada 22. 10. 2013 [přijala směrnici](#) určující požadavky na ochranu lidského zdraví s ohledem na radioaktivní prvky v pitné vodě. Definuje jak hodnoty, tak frekvenci a metody monitorování těchto látek. Voda je nejvíce regulovanou oblastí politiky životního prostředí EU. Komise návrh směrnice předložila v roce 2011 s cílem revidovat směrnici č. 98/83. Směrnice dává povinnost založit monitorovací programy v jednotlivých členských zemích tak, aby sledovaly hodnoty radioaktivních prvků, tedy radonu a tritia. Určuje metody a četnost měření, stejně jako plány laboratoří, které analýzy provádějí. Systém by měl být také podroben namátkové kontrole nezávislých inspektorů pověřených daným úřadem. Pokud ne-

budou limity dodržovány, musí být okamžitě zahájeno šetření. Dojde-li k ohrožení zdraví osob, musí být spotřebitelé závadné vody informováni. Léčivé a jiné přírodní prameny, které slouží medicínským účelům, směrnice nepostihuje. Směrnice nezapomíná ani na informování veřejnosti. Směrnice bude platit dvacet dní od publikování v Úředním věstníku EU a členské státy ji musí implementovat do 2 let.

Ambiciózní pracovní program Komise před volbami do EP

Komise 22. 10. 2013 [schválila](#) svůj [pracovní program](#) pro rok 2014. Jeho obsah je poměrně ambiciózní vzhledem k omezenému časovému prostoru danému termínem voleb do EP v květnu 2014, kdy bude fungování institucí EU prakticky pozastaveno na 2–3 měsíce. Komise sestavila [seznam](#) 26 konkrétních legislativních bodů, z nichž stěžejní prioritou má být vytvoření nových pracovních míst, posílení hospodářské a měnové unie a brzké zajištění funkčnosti nových opatření souvisejících s víceletým finančním rámcem 2014–2020. Kritériem pro výběr prioritních legislativních návrhů Komise je jejich závažnost a pravděpodobnost schválení institucemi EU během následujícího půl roku. Za klíčové konkrétní legislativní návrhy Komise považuje dokončení bankovní unie a další prohloubení HMU, zejména schválení jednotného mechanismu pro řešení problémů v bankovní unii a funkční zavedení jednotného mechanismu dohledu v roce 2014. K dalším tématům patří jednotný trh a digitální agenda nebo transatlantická dohoda o volném obchodu.

EP chce omezit veřejnou podporu v rybářském odvětví

EP [schválil](#) 23. 10. 2013 nový nástroj pro rybolov EU v letech 2014–2020. Nové parametry Evropského námořního a rybářského fondu (EMFF) mají pomoci rybářům s plněním nových podmínek společné rybářské politiky v letech 2014–2020 v souvislosti se zavedením rybolovných kvót od roku 2015, jako je např. zákaz výmětů nebo investice do selektivnějších lovných zařízení, ale i podpora přístavní infrastruktury. Pro fond byl vyčleněn pro léta 2014–2020 rozpočet 6,4 mld. €. Komise [vítá](#), že EP odmítl veřejnou podporu pro stavbu nových plavidel a omezil limity pro vyčlenění prostředků členskými státy pro tento sektor. Oproti [návrhu](#) Komise chce EP například v rámci podpory mladých rybářů umožnit poskytnout jim při zahájení činnosti 100 tis. € v případě, že koupí pobřežní plavidlo menšího rozsahu staré 5–20 let. Nyní se otevírá jednací prostor pro finalizaci pravidel s novými členskými státy zejména o stanovení priorit fondu, neboť fi-

nanční alokace fondu je součástí dohody EP a Rady o víceletém finančním rámci 2014–2020. Komise usiluje o uzavření dohody v prvním čtení do konce roku 2013, aby mohl fond začít fungovat již od ledna 2014 paralelně s reformními opatřeními SRP. Ty Rada formálně [stvrdila](#) 17. 10. 2013 na základě politické dohody institucí EU z června 2013.

Spotřebitelská politika bude mezi lety 2014–2020 podpořena 189 mil. €

Coreper 23. 10. 2013 [podpořil](#) fungování programu EU na podporu spotřebitelů v období 2014–2020 s alokací ve výši 189 mil. € (v cenách roku 2011). Komise příslušný návrh předložila v listopadu 2011, výbor IMCO pak v září 2012 podpořil, aby jeho zástupci v čele se zpravodajem Robertem Rochefortem zahájili s Radou o daném programu jednání (více v příspěvku „IMCO: Spotřebitelská politika musí být po roce 2013 podporována víc“, Ve zkratce..., [Monitoring září 2012](#)). Kompromisu bylo mezi zainteresovanými institucemi dosaženo 15. 10. 2013. Program by se měl zaměřit mj. na bezpečnost, informování a vzdělávání spotřebitelů či na podporu spotřebitelským organizacím. Ty by např. měly získat prostředky na vytvoření webového portálu, jehož prostřednictvím by sdílely své zkušenosti a spotřebitelé měli možnost online řešit spory s obchodníky. Nadto by měly být ve větší míře (mj. certifikáty jakosti) podporovány i weby, jejich prostřednictvím si spotřebitelé mohou srovnávat ceny zboží v jednotlivých internetových obchodech, a to nejen v jednom konkrétním členském státě, ale na přič hranicemi.

Komise chce zavést standardizované přiznání k DPH

Komise 23. 10. 2013 [navrhla](#) zavést standardizované přiznání k DPH, které by mělo snížit náklady podniků v EU o 12–15 mld. € ročně. Cílem dané [iniciativy](#) je podle Komise [omezit byrokracii](#), usnadnit dodržování daňových předpisů a zvýšit účinnost daňových správ. Standardizované přiznání k DPH má plně nahradit přiznání vnitrostátní. V praxi to znamená, že od subjektů, které ročně podají na 150 mil. přiznání k DPH ročně (z nichž na 130 mil. pochází od mikropodniků do 10 zaměstnanců a s ročním obrátem do 2 mil. €), budou požadovány tytéž základní informace ve stejné lhůtě v celé EU (13 % subjektů podává přiznání k DPH ve více než 1 členském státě). [Minimem je 5 a maximem 26 položek](#), dnes jich je na přiznáních k DPH v některých členských státech [až 100](#) (a v Itálii 586!). Přiznání by měla být podávána (ideálně elektronicky) měsíčně, v případě mikropodniků čtvrtletně. Povinnost předkládat souhrnné roční daňové přiznání, které

některé členské státy v současnosti požadují, by měla být zrušena. DPH tvoří přibližně 21 % příjmů členských států, a to se ještě v roce 2011 nepodařilo vybrat zhruba 193 mld. € (více v příspěvku „Studie: Výpadek příjmů z DPH dosahuje v EU desítek miliard eur, v ČR jsou výpadky nadprůměrné“, Ve zkratce..., [Monitoring září 2013](#), a v příspěvku „Jaká bude DPH? Komise odkryla karty“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Rada by měla o návrhu, jež mj. přivítala organizace ACCA, rozhodnout jednomyslně po konzultaci EP. Komise počítá s tím, že se nová pravidla uplatní od 1. 1. 2017.

Jednání o podpisu asociační dohody s Ukrajinou odsunuta na listopad 2013

Evropská rada se na svém zasedání 24. 10. 2013 [neshodla](#) na tom, kdy s Ukrajinou podepíše asociační dohody a dohodu o volném obchodu (AA-DCFTA). Rozhodnutí odsunula na jednání ministrů zahraničních věcí 18. 11. 2013. Zástupci členských zemí však vyjádřili ochotu tyto dohody s Ukrajinou podepsat na dalším summitu 28.–29. 11. 2013, pokud bude pokračovat v pokroku jako doposud. Jedním z problémů je selektivní justice a případ expremiérky Julie Tymošenkové. Ukrajina by měla reformovat justici, volební zákon, posílit boj proti korupci a zlepšit prostředí pro podnikatele a obchod. Delegation EP se v polovině října 2013 pokusila vyjednat propuštění Tymošenkové, avšak prozatím se neuskutečnilo. EU by ráda podepsala dohody AA-DCFTA také s Moldavskem a Gruzii. Arménie dala přednost vstupu do ruské celní unie, což jí znemožňuje uzavřít dohody o volném obchodu s EU.

Evropská rada k digitální agendě

Summitu Evropské rady ve dnech 24.–25. 10. 2013 dominovalo téma digitální ekonomiky, inovací a služeb. Lídři evropských zemí se [shodli](#), že pro obnovu hospodářského růstu potřebují silnou a dynamickou digitální ekonomiku, kterou spatřují v integrovaném, jednotném digitálním a telekomunikačním trhu. V digitální ekonomice Evropská rada vidí velký potenciál růstu produktivity a pracovních míst, což ale potřebuje jednotný legislativní rámec a investice, které urychlí vytváření vhodné infrastruktury. Rada proto vyzvala k neprodlenému přijetí legislativy zajišťující snížení nákladů zavádění širokopásmového připojení a zajištění podmínek bezpečného, kvalitního a spolehlivého fungování tzv. cloud computingu (zlepšení přístupu k datům a jejich jednodušší sdílení). V digitální agendě je také nutné řešit aktuální otázky daňových úniků, podvodů, agresivního daňového plánování apod., kde Komise v nejbližší

době vytvoří odbornou skupinu zabývající se zdáněním digitální ekonomiky. Rada uvítala legislativní balík Komise „Propojený kontinent“ (více v příspěvku „Komise prosazuje levnější volání v rámci EU již od roku 2014“, [Monitoring září 2013](#)). Do konce současného legislativního období zdůrazňuje potřebu přijmout návrhy týkající se elektronické identifikace a důvěryhodných služeb, elektronické fakturace a platebních služeb. Legislativní rámec má být otevřený a nediskriminační, nebránící vývoji trhu a nezvyšující nadbytečnou administrativu. Lídři též požadují modernizaci autorských práv, ochrany práv duševního vlastnictví, ochrany údajů a modernizaci veřejné správy (elektronické zdravotnictví, zadávání zakázek, fakturace...), která uspoří náklady a čas. Vytváření jednotné digitální ekonomiky se neobejde bez navýšení „digitálních dovedností“ občanů. Na trhu práce je spousta volných míst, pro něž ale uchazeči nemají dostatečné znalosti. Proto by evropské strukturální fondy měly být více používány ke zvyšování kvality lidského kapitálu v oblasti informačních a telekomunikačních technologií. Větší „digitální povědomí“ by mělo být samozřejmostí již od raných fází školní docházky. Lídři chtějí také více podporovat digitální inovace a výzkum. V oblasti inovací je potřeba řešit obtížný přístup k financování, překážky uvádění na trh a byrokracii. Důležité je urychlit strukturální reformy, zlepšit mobilitu a kariérní možnosti výzkumných pracovníků.

Komise zveřejnila příručku k novým pravidlům týkajícím se DPH

Komise 29. 10. 2013 [zveřejnila příručku](#) k novým pravidlům týkajícím se DPH v sektoru telekomunikací a elektronicky poskytovaných služeb. V platnost vstoupí v únoru 2015. DPH bude vyměřena a splatná v domovské zemi spotřebitele namísto domovské země poskytovatele služby. Poskytovatelé nicméně budou moci celou agendu řídit ze země, kde jsou registrováni (tzv. mini one stop shop). Další praktické informace (způsob registrace plátců DPH apod.) by měla Komise uveřejnit v průběhu roku 2014.

Prohlášení o vlastnostech stavebních výrobků už jen na webu

Komise 30. 10. 2013 [navrhla akt](#) (v přenesené pravomoci), jenž by měl umožnit, aby výrobci stavebních výrobků uveřejňovali tzv. prohlášení o vlastnostech už jen na svých webových stránkách a v tištěné podobě či e-mailem je zákazníkům poskytovali jen na vyžádání. Formálně by se měl změnit čl. 7 [nařízení 305/2011](#). Dosud je musejí individuálně přikládat ke všem výrobkům, což jim zbytečně zvyšuje náklady. Zainteresovaní aktéři návrh Komise přivítali, shodují se ale na tom, že přichází velmi pozdě. Uvedené nařízení je plně účinné od 1. 7. 2013.

PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP

Plénium EP ve dnech 7.–10. 10. 2013

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva Lindy McAvan týkající se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků (A7-0276/2013)	560	-	92	Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Zahradil	32	Tošenovský, Vlasák
Zpráva Antigoni Papadopoulou týkající se zabíjení na základě pohlaví: chybějící ženy? (A7-0245/2013)	567	Češková, Kožušník, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	37	-	54	Fajmon, Strejček
Zpráva Bernadette Vergnaud týkající se uznávání odborných kvalifikací a správní spolupráce prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (A7-0038/2013)	596	Češková, Fajmon, Kožušník, Tošenovský, Vlasák	37	-	31	-
Zpráva Jana Muldera týkající se zřízení evropského systému ostrahy hranic (EUROSUR) (A7-0232/2013)	479	Češková, Fajmon, Kožušník, Tošenovský, Vlasák	101	-	20	Strejček
Zpráva Vladka Todorov Panayotova týkající se baterií a akumulátorů obsahujících kadmium (A7-0131/2013)	578	Češková, Fajmon, Kožušník, Strejček, Tošenovský, Vlasák	17	-	5	-

Plénium EP ve dnech 21.–24. 10. 2013

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva Iuliu Winklera týkající se celních kvót pro víno (A7-0293/2013)	314	Fajmon, Kožušník, Tošenovský, Zahradil	23	-	12	-
Zpráva Csaba Sógora týkající se evropské demografické statistiky (A7-0050/2013)	616	Cabrnoc, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	58	-	8	-

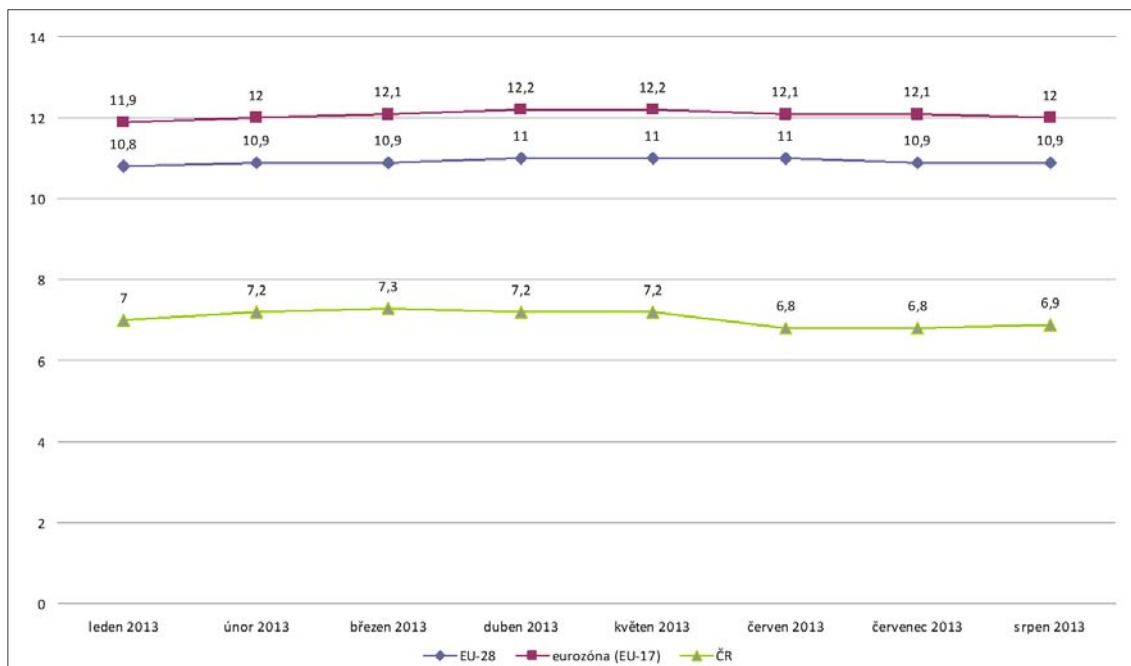
Zpráva Kataríny Nevedďalové týkající se přehodnocení vzdělávání (A7-0314/2013)	574	-	57	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	16	-
Zpráva Moniky Hohlmeier a Anne E. Jensen týkající se návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2014 – všechny oddíly (A7-0328/2013)	480	-	119	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	86	-
Zpráva Francka Prousta týkající se obchodu s prekursorsy drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi (A7-0167/2013)	583	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	58	-	39	-
Zpráva Salvatore Iacolina týkající se organizované trestné činnosti, korupce a praní peněz (A7-0307/2013)	526	-	25	-	67	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil
Zpráva Gastona Franca týkající se Všeobecného akčního programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 (A7-0166/2013)	472	Fajmon, Kožušník, Ouzký, Tošenovský, Vlasák	81	-	21	-
Zpráva Thomase Ulmera týkající se ochrany před riziky vyplývajícími z expozice ionizujícímu záření (A7-0303/2013)	455	-	102	Fajmon, Kožušník, Ouzký, Tošenovský	20	Vlasák

Poznámky

1. Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.
2. Označení projednávaných návrhů vychází z pojmenování příslušných položek samotným EP.

VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT

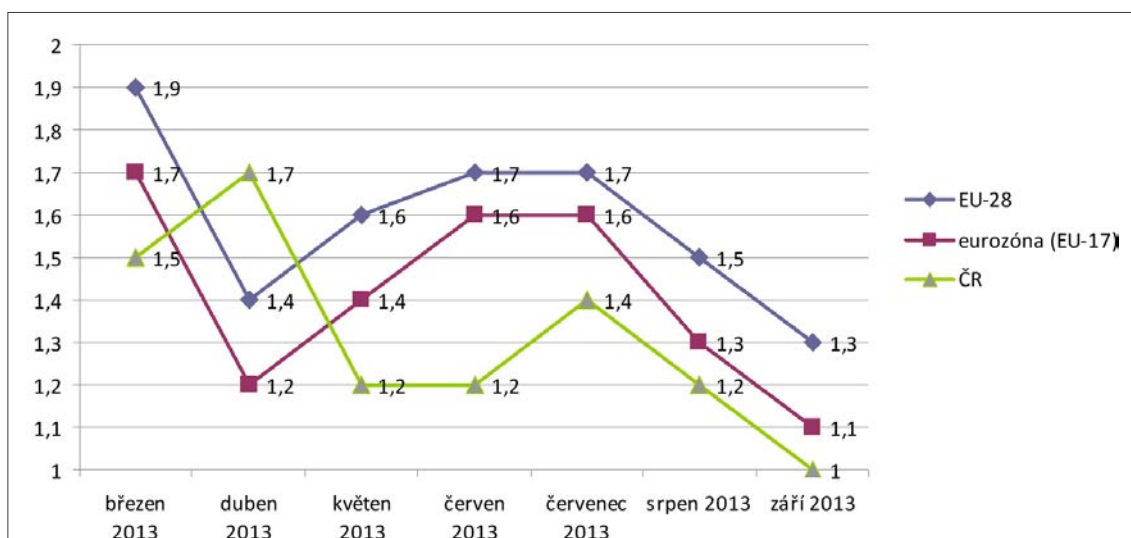
Vývoj míry nezaměstnanosti v EU, eurozóně a ČR (v %)

Poznámka: EU-28 od 1. 7. 2013

Zdroj: [Eurostat](#)

Vývoj meziroční míry inflace v EU, eurozóně a ČR (v %)

Poznámka: EU-28 od 1. 7. 2013

Zdroj: [Eurostat](#)

Téměř 60 % uživatelů internetu v EU-28 přes něj [nakupuje zboží nebo služby](#). V roce 2012 internet používalo 75 % občanů EU-28 ve věku 16–74 let, z nichž 60 % přes něj alespoň jednou nakoupilo zboží nebo služby. Nejvíce nakupují Britové (82 % uživatelů), Dánové a Švédové (79 %) a Němci (77 %). Nejméně pak této služby využívají Rumuni (11 %), Bulhaři (17 %) nebo Italové (29 %). Podle Eurostatu využívá internetu k nákupu v ČR 43 % jeho uživatelů – největší zastoupení má oblečení a sport (13 %), cestování (6 %), knihy (5 %).

↓ [Ceny nemovitostí](#) ve druhém čtvrtletí 2013 oproti stejnému období v roce 2012 klesly. V EU-17 tento pokles představoval 2,2 %, v EU-27 to bylo 1,3 %. V ČR byl ve sledovaném období zaznamenán pokles cen o 0,8 %.

Domy a ostatní infrastruktura pokrývaly v roce 2012 5 % [plochy EU](#). V ČR to byla 4 %. Lesy pokrývaly 40 % rozlohy EU, pole čtvrtinu, louky pětinu. Více jak polovinu rozlohy země pokrývají lesy ve Švédsku (76 %), Finsku, Estonsku, Slovinsku nebo Lotyšsku (56 %), v ČR je to 39 %. Nejvíce polí má na svém území Dánsko (49 %), Maďarsko, Rumunsko, ČR a Polsko (34 %). Přírodní louky jsou nejčastější v Irsku (67 %), Velké Británii (40 %), Nizozemsku (38 %), v ČR 20 %. Nejvíce zastavěné plochy mají ve vztahu ke své rozloze Malta, Belgie (13 %), Lucembursko a Nizozemsko. Vodní plochy zabírají 2 % území ČR.

↓ [Vládní deficit](#) v EU-17 v roce 2012 klesl oproti roku 2011 z 4,2 % na 3,7 %, v EU-28 ze 4,4 % na 3,9 %. Vládní dluh v porovnání k HDP stoupl v roce 2012 v eurozóně z 87,3 % na 90,3 % a v EU-28 z 82,3 % na 85,1 %. V ČR byl v roce 2012 podle Eurostatu vládní deficit ve výši 4,4 % a vládní dluh na úrovni 46,2 % HDP.

Poznámka

Přehled obsahuje statistické údaje Eurostat zveřejněné v říjnu 2013.

VEŘEJNÉ KONZULTACE V LISTOPADU 2013

Popis konzultace	Oblast	Konzultace otevřena do
<u>Dostupnost krátkodobého pojištění vývozních úvěrů na vývoz do Řecka</u>	Hospodářská soutěž	6. 11. 2013
<u>Revize programu POSEI</u>	Zemědělství	12. 11. 2013
<u>Návrh nařízení o blokových výjimkách pro zemědělství a lesnictví ve venkovských oblastech</u>	Zemědělství	19. 11. 2013
<u>Pokyny k doporučeným standardním licencím, datovým souborům a poplatkům za opakované použití informací veřejného sektoru</u>	Informační společnost	22. 11. 2013
<u>Hodnocení směrnice o energetických štítcích a některých aspektů směrnice o ekodesignu</u>	Energetika	30. 11. 2013
<u>Udržitelné využití fosforu</u>	Životní prostředí	1. 12. 2013
<u>Zelený akční plán pro malé a střední podniky</u>	Životní prostředí	12. 12. 2013
<u>Strategie EU pro jadransko-jónský region</u>	Regionální politika	13. 12. 2013
<u>Stanovení kvantitativního cíle v oblasti snižování množství odpadků v moři</u>	Životní prostředí	18. 12. 2013
<u>Crowdfunding (získávání prostředků formou sbírky) v EU – přidaná hodnota případných opatření na úrovni EU</u>	Vnitřní trh	31. 12. 2013
<u>Pokyny Komise ohledně formátu a obsahu plánů pediatrického výzkumu</u>	Veřejné zdraví	3. 1. 2014
<u>Přezkum nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele</u>	Spotřebitelé	31. 1. 2014
<u>Přezkum stávajících právních předpisů v oblasti DPH týkajících se veřejnoprávních subjektů a osvobození od daně ve veřejném zájmu</u>	Daně	14. 2. 2014

Poznámky

1. Nově otevřené konzultace jsou podbarveny.
2. Označení veřejných konzultací vychází z pojmenování příslušných položek Komisí.

KALENDÁŘ NA LISTOPAD 2013

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
4	5	6	7	8
		Rada COREPER I		Rada ECOFIN COREPER I
EP AFET, AGRI, CONT, CULT, DEVE, ECON, ENVI, IMCO, ITRE, JURI, LIBE, PECH, TRAN	EP AGRI, BUDG, CULT, DEVE, ECON, EMPL, ENVI, FEMM, INTA, IMCO, ITRE, JURI, LIBE, SEDE, TRAN		EP CONT, LIBE	
11	12	13	14	15
Rada ECOFIN Eurozóna	Rada JHA	Rada JHA COREPER I	Rada Eurozóna	Rada COREPER I ECOFIN
EP DROI, LIBE			EP CONT, ECON, EMPL, LIBE, TRAN	
18	19	20	21	22
Rada AGRICULTURE AND FISHERIES FAC	Rada AGRICULTURE AND FISHERIES FAC GAC	Rada COREPER I		Rada COREPER I Eurozóna
EP Plénium AFET, ECON, LIBE	EP Plénium	EP Plénium AFET	EP Plénium ECON, EMPL	
25	26	27	28	29
Rada EYC	Rada EYC	Rada COREPER I		Rada COREPER I
EP AFCO, AFET, AGRI, CONT, ECON, EMPL, FEMM, JURI, PETI, TRAN	EP AFCO, AFET, AGRI, CONT, ECON, EMPL, FEMM, JURI, PETI, TRAN	EP BUDG, CULT, DROI, ENVI, INTA, ITRE, LIBE, PECH, REGI, SEDE	EP DROI, ENVI, INTA, ITRE, LIBE, PECH, REGI	

SEZNAM ZKRATEK

ACCA	Association of Chartered Certified Accountants (Asociace certifikovaných účetních)
AFCO	Constitutional Affairs Committee (Výbor EP pro ústavní záležitosti)
AFET	Foreign Affairs Committee (Výbor EP pro zahraniční věci)
AGRI	Agriculture and Rural Development Committee (Výbor EP pro zemědělství a rozvoj venkova)
AGRICULTURE AND FISHERIES	Agriculture and Fisheries Council (Rada pro zemědělství a rybolov)
ALDE	Group of the Alliance of Liberals and Democrats for Europe (Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu)
ASEAN	Association of Southeast Asian Nations (Sdružení národů jihovýchodní Asie)
BEUC	Bureau Européen des Unions de Consommateurs (Evropský výbor spotřebitelských svazů)
BUDG	Budget Committee (Výbor EP pro rozpočet)
CETA	Comprehensive Economic and Trade Agreement (komplexní hospodářská a obchodní dohoda)
CONT	Budgetary Control Committee (Výbor EP pro rozpočtovou kontrolu)
Coreper	Comité des Représentants Permanents (Výbor stálých zástupců)
COSME	Konkurenceschopnost a podnikání SME (Competitiveness of Enterprises and small and medium-sized enterprises)
CPME	Standing Committee of European Doctors (Stálý výbor evropských lékařů)
ČR	Česká republika
DEVE	Development Committee (Výbor EP pro rozvoj)
DNA	deoxyribonukleová kyselina
DPH	daň z přidané hodnoty
DROI	Human Rights Subcommittee (Podvýbor EP pro lidská práva)
EASA	European Aviation Safety Agency (Evropská agentura pro bezpečnost letectví)
EaSI	EU Employment and Social Innovation (Program zaměstnanosti a sociálních inovací EU)
EBA	European Banking Authority (Evropský orgán pro bankovníctví)
ECB	European Central Bank (Evropská centrální banka)
ECOFIN	Economic and Financial Affairs Council (Rada pro hospodářské a finanční záležitosti)
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
ECR	European Conservatives and Reformists Group (Skupina Evropských konzervativců a reformistů)
EFSF	European Financial Stability Facility (Evropský nástroj finanční stability)
EFSM	European Financial Stabilization Mechanism (Evropský mechanismus finanční stabilizace)
EGF	European Globalisation Adjustment Fund (Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci)
EHS	Evropské hospodářské společenství
EIA	environmental impact assessment (posuzování vlivů na životní prostředí)
EIB	Evropská investiční banka
EIOPA	European Insurance and Occupational Pensions Authority (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění)
EIT	Evropský technologický institut (European Institute of Technology)
EK	Evropská komise
EMFF	European Maritime and Fisheries Fund (Evropský námořní a rybářský fond)
EMPL	Employment and Social Affairs Committee (Výbor EP pro zaměstnanost a sociální věci)
ENVI	Environment, Public Health and Food Safety Committee (Výbor EP pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin)
EP	Evropský parlament
EPP	Group of the European People's Party (Christian Democrats) (Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů))
ERTMS	European Rail Traffic Management System (Evropský systém řízení železniční dopravy)

ES	Evropské společenství
ESF	Evropský sociální fond
ESM	European Stability Mechanism (Evropský stabilizační mechanismus)
ESMA	European Securities and Markets Authority (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy)
EU	Evropská unie
FAC	Foreign Affairs Council (Rada pro zahraniční věci)
FEMM	Women's Rights and Gender Equality Committee (Výbor EP pro práva žen a rovnost pohlaví)
GAC	General Affairs Council (Rada pro všeobecné záležitosti)
HDP	hrubý domácí produkt
HIV	Human Immunodeficiency Virus (virus lidské imunitní nedostatečnosti)
HMU	hospodářská a měnová unie
HND	hrubý národní důchod
ICAO	International Civil Aviation Organization (Mezinárodní organizace pro civilní letectví)
ICSMS	Information and Communication System on Market Surveillance (Informační a komunikační systém pro tržní dohled)
IMCO	Internal Market and Consumer Protection Committee (Výbor EP pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)
IMI	Internal market information system (systém pro výměnu informací o vnitřním trhu)
INTA	International Trade Committee (Výbor EP pro mezinárodní obchod)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
JHA	Justice and Home Affairs Council (Rada pro spravedlnost a vnitřní věci)
JURI	Legal Affairs Committee (Výbor EP pro právní záležitosti)
KIDs	Key Information Documents (sdělení klíčových informací)
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)
MDAC	multidisciplinary medical devices advisory committee (multidisciplinární poradní výbor pro zdravotnické výrobky)
MFF	Multinational financial framework (víceletý finanční rámec)
MSP	malé a střední podnikání
PECH	Fisheries Committee (Výbor EP pro rybolov)
PETI	Petition Committee (Výbor EP pro petice)
PRIPs	Packaged Retail Investment Products (strukturované retailové investiční produkty)
REGI	Regional Development Committee (Výbor EP pro regionální rozvoj)
SAA	stabilizační a asociační dohody
SAPS	Single Area Payment Scheme (jednotná platba na plochu)
SEDE	Security and Defence Subcommittee (Podvýbor EP pro bezpečnost a obranu)
SESAR	Single European Sky Air Traffic Management Research (výzkum v oblasti jednotného evropského nebe a řízení letecké dopravy)
SKIPCP	subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů
SRM	Single Resolution Mechanism (jednotný restrukturalizační mechanismus)
SRP	společná rybářská politika
SSM	Single Supervisory Mechanism (jednotný mechanismus dohledu)
SZP	společná zemědělská politika
TEN-E	Trans-European Energy Network (transevropská energetická síť)
TEN-T	Trans-European Transport Network (transevropská dopravní síť)
TRAN	Transport and Tourism Committee (Výbor EP pro dopravu a cestovní ruch)
UCITS	Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities (subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů)
UDI	unique device identification (jedinečná identifikace prostředku)
USA	United States of America (Spojené státy americké)
WHO	World Health Organisation (Světová zdravotnická organizace)
WTO	World Trade Organisation (Světová obchodní organizace)

SLOVNÍČEK

acquis Společenství

Společná práva a závazky všech členských států v rámci EU. Acquis sestává mj. z obsahu, principů a politických cílů smluv, legislativy přijaté při jejich aplikaci, z deklarácí a rezolucí EU nebo mezinárodních smluv, jež EU uzavřela (popř. smluv uzavřených mezi členskými státy EU v oblasti jejich aktivit).

balík

Soubor legislativních návrhů uveřejněných v jeden okamžik. Není nezbytně nutné, aby spolu jednotlivé návrhy meritorně souvisely.

cloud computing

Technologie používané pro přístup ke službám na internetu. Zjednodušeně ukládání dat na vzdálených serverech, jež jsou následně dostupná kdykoliv, odkudkoliv a v zásadě z kteréhokoli vhodného zařízení (počítač, mobilní telefon).

Coreper

Výbor stálých zástupců členských států EU v Bruselu (akronym francouzského Comité des Représentants Permanents). Jeho úkolem je asistence členským státům – projednávání a příprava návrhů, o nichž poté rozhoduje Rada, a udržování kontaktu s ostatními institucemi EU, zejm. s Komisí. Existuje ve dvou podobách. Coreper II je složen z vyslanců stálých misí, věnuje se především politicky a ekonomicky nejdůležitějším otázkám (společná zahraniční a bezpečnostní politika, institucionální otázky, rozpočet, příprava materiálů pro zasedání Evropské rady). Coreper I je složen z nižších diplomatických úředníků a zabývá se ostatními body agendy (viz také „Komise“ a „Rada“).

dohodovací výbor

Výbor zástupců Evropského parlamentu a Rady připravující (za mediace Komise) podklady pro třetí (poslední) čtení spolurozhodovací procedury, jež pak musejí obě instituce (dospěje-li dohodovací výbor k dohodě) přijmout, má-li navrhovaná legislativa vstoupit v platnost. Dohodovací výbor má omezený mandát 6 týdnů, prodloužit jej lze maximálně o 14 dní (viz také „Evropský parlament“, „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

Evropský parlament

Dříve též Společné (parlamentní) shromáždění. Od roku 1979 jediný přímo legitimovaný (volený) orgán EU, jenž by měl reprezentovat „evropské občany“. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně se člení na výbory, politicky na frakce. Minimálně jednou měsíčně (s výjimkou srpna) zasedá v plénu (viz také „Komise“ a „Rada“).

frakce

Seskupení politických stran na základě ideové spřízněnosti či dlouhodobé nadnárodní spolupráce. Působí v Evropském parlamentu (viz také „Evropský parlament“).

implementace

Proces přijímání norem, jež na úrovni členských států provádějí směrnice přijaté na úrovni EU (viz také „směrnice“).

kohezní politika

Politika snižování rozdílů mezi regiony, snižování zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti za účelem harmonického vývoje EU.

KOM dokument

Návrh právní normy nebo jiné sdělení či zpráva Komise Radě a/nebo jiné instituci EU (viz také „Komise“ a „Rada“).

Komise

Evropská komise, dříve též Vysoký úřad. Reprezentant nadnárodního principu vládnutí v EU, v naprosté většině případů iniciátor legislativy EU. Funkcionálně se člení na generální ředitelství (tzv. DGs), zasedá alespoň jedenkrát týdně (viz také „Evropský parlament“ a „Rada“).

komitologie

Souborné označení pro výbory, jimiž si Rada udržuje kontrolu nad Komisí, ve věci pravomocí, které na ni delegovala (viz také „Komise“ a „Rada“).

komunitarizace

Proces odstraňování prvků mezivládní spolupráce ve prospěch prvků nadnárodních. V legislativním procesu se týká např. rozšiřování legislativního monopolu Komise, spolurozhodovací procedury či odstraňování jednomyslného hlasování v Radě (viz také „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

konzultace

Též konzultační procedura. Druhá nejčastější legislativní procedura v EU, při níž je Rada nad Evropským parlamentem zvýhodněna (jeho názor nemusí brát v úvahu) (viz také „Evropský parlament“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

kvalifikovaná většina

Pojem známý především z hlasování v Radě. Pro přijetí konkrétního opatření je nezbytné získat nadpoloviční většinu členů (Rady nebo jiného orgánu) a přibližně 70 % vážených hlasů (přibližně proto, že např. při rozšiřování EU o nové členské státy dochází k jejich „převažování“). Nově se prosazujícím a prozatím „doplňkovým“ kritériem je populace, resp. to, zda kvalifikovaná většina popsaných parametrů reprezentuje také určité procento populace EU (Smlouva z Nice uvádí 62 %) (viz také „Rada“).

nařízení

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje (resp. zpravidla z definice ani nepovoluje) žádnou další intervenci (viz také „směrnice“).

primární právo

Suma zřizovacích smluv tří společenství a smluv, které je mění a doplňují (včetně doprovodných protokolů a prohlášení). Součástí primárního práva jsou i přístupové smlouvy všech členských států. Určujícím znakem primárního práva je způsob jeho kreaace: na základě svolání mezivládní konference, s platnou zásadou jednomyslnosti členských států a následnou ratifikací ve všech členských státech. „Protipólem“ primárního práva je právo sekundární, které vzniká na základě normotvorby příslušných orgánů Společenství (EU) a musí být s primárním právem v souladu.

princip subsidiarity

Princip mající zajistit, že opatření jsou přijímána co nejbližší občanům (na nejnižším stupni správy, jenž umožňuje jejich realizaci nebo výkon). Do primárního práva byl včleněn (maastrichtskou) Smlouvou o EU.

Rada

Rada EU nebo také Rada ministrů. Reprezentant mezivládního („národního“) principu vládnutí v EU. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně je tvořena Evropskou radou (summitem), devíti resortními radami a Coreperem. Zasedá podle potřeby, summity se konají minimálně čtyřikrát ročně (viz také „Coreper“, „Evropský parlament“ a „Komise“).

rozhodnutí

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje žádnou další intervenci. V porovnání s nařízením se však týká jednotlivého případu a je závazné pro toho, komu je určeno (viz také „nařízení“ a „směrnice“).

Schengenské dohody

Souhrnné označení pro dva smluvní dokumenty: Schengenskou dohodu o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích z roku 1985 a Schengenskou prováděcí úmluvu z roku 1990.

směrnice

Výsledek legislativního procesu v EU. Specifická právní norma, jež je v zásadě závazná pouze z hlediska výsledku. Zpravidla vyžaduje prováděcí normu (zákon, vyhlášku), jíž jsou povinny přijmout všechny členské státy (viz také „nařízení“).

Smlouva o fungování EU

Těž Smlouva o Evropském společenství revidovaná Lisabonskou smlouvou. Druhá ze dvou hlavních částí Lisabonské smlouvy.

společný postoj

Výsledek prvního čtení spolurozhodovací procedury v Radě (viz také „Rada“ a „spolurozhodování“).

spolurozhodování

Těž spolurozhodovací procedura. Nejčastější legislativní procedura v EU, na níž se rovným dílem podílí Evropský parlament i Rada (viz také „Evropský parlament“, „konzultace“, „Rada“).

system obchodování s emisními povolenkami

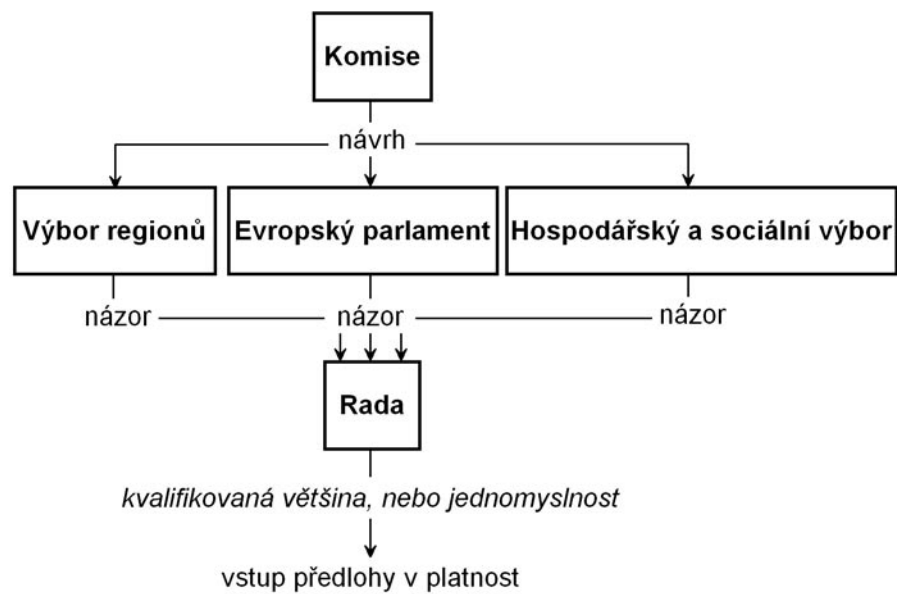
Administrativní přístup k omezení emisí škodlivých a/nebo skleníkových plynů. Je založen na „zastropování“ emisí jednotlivých účastníků systému (zejm. podniků). Ty, které svou kvótu nevyčerpají (tj. vypustí menší objem emisí), mohou své „povolenky“ prodat těm, které ji naopak přečerpají.

zelená kniha

Nelegislativní dokument Komise, jež má podpořit či nastartovat debatu o určitém tématu. Po jejím uveřejnění zpravidla následuje publikace „bílé knihy“ či sdělení Komise. Ty již předkládají konkrétnější řešení a mohou vyústit v příslušný legislativní návrh (viz také „Komise“).

SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

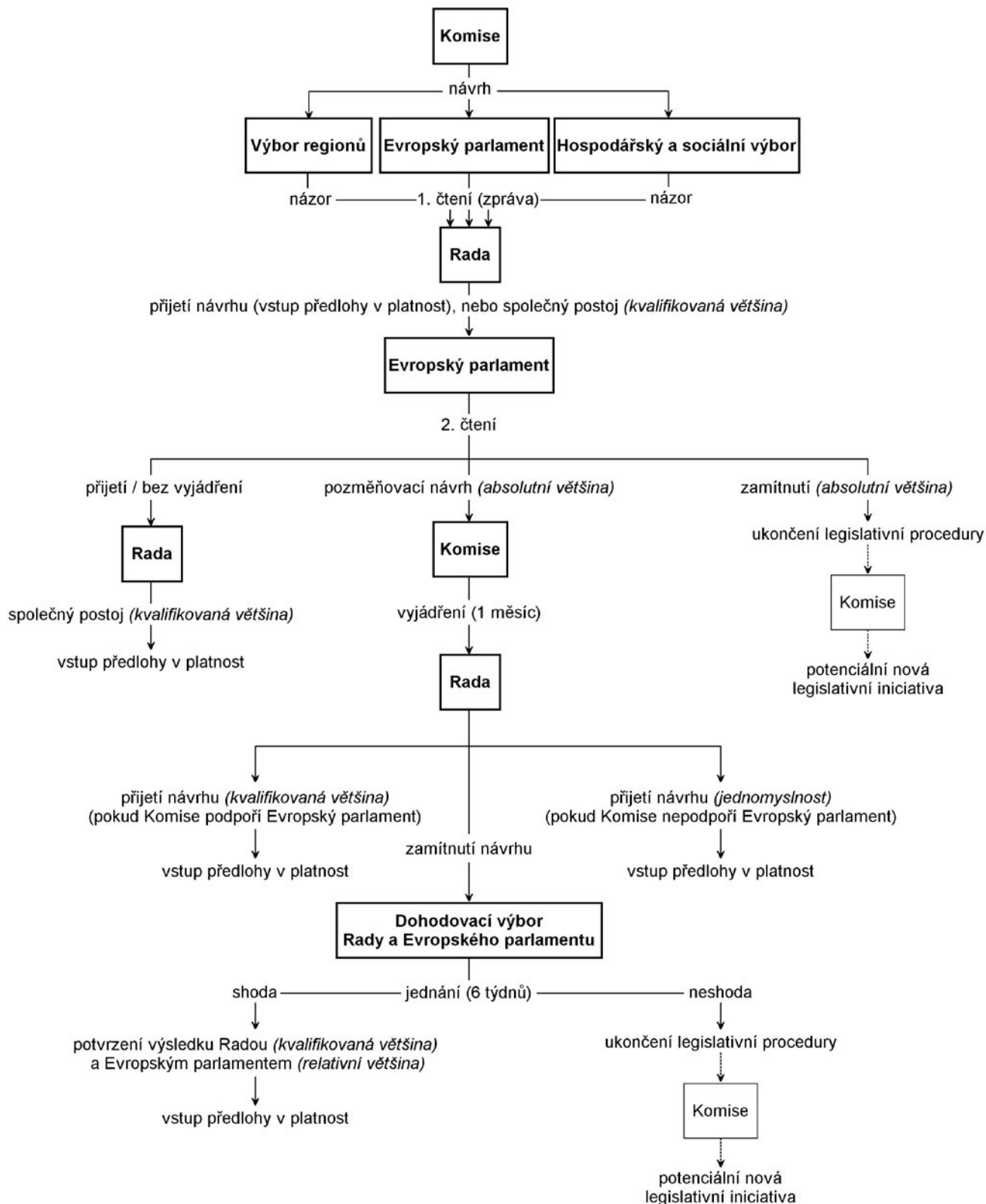
Schéma konzultační procedury

Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

Schéma spolurozhodovací procedury

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.